Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XV nr. 3814

4 pagini

20 bani

Duminică

13 ianuarie 1957

3 februarie 1957

ÎN CURÎND CU TOȚII LA VOT

Alegerile de deputați în Marea Adunare Națională

De vorbă cu candidatul

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — La școala din comuna Ștefan cel Mare, raionul Feteşti, pregătirile pentru întîlnirea cu candidatul F.D.P. au început încă de dimineață. În acest timp, gospodarii comunei, întîlnindu-se pe uliță, discutau, își ceteau părerile unii altora în ce probleme de ordin gospodăresc să ceară ajutorul candidatului.

Într-un sat sînt multe de făcut și oricît muncă vor depune oamenii de aici, ei trebuie să fie și sprijiniți. Se înțelege că acum candidatul loc îi va sprijini din toată inima, pentru că el este din mijlocul lor: ceferistul Comșa Marin. De aceea la întîlnirea cu candidatul au venit peste 200 de cetățeni.

Candidatul Comșa Marin a reamintit ascultătorilor multe din realizările regimului nostru democrat-popular. Cuvintele lui au însuflețit pe alegători. Unii din ei au luat cuvîntul după aceea, cerînd sprijin pentru construcții, în special de folos obștesc. Alegătorul Ion Alexandru bunăoară, a cerut sprijin candidatului pentru redeschiderea unei haite C.F.R. în dreptul comunei Ștefan cel Mare, care a fost închisă o bucată bună de timp.

De asemenea, colectivistul Ștefan Ilie și învățătoarea Clara Ionescu au arătat că cetățenii comunei Ștefan cel Mare sînt hotărîți să muncească cu mai multă însuflețire pentru electrificarea comunei și construirea unui cămin cultural. Dar pentru aceasta și candidatul trebuie să le dea sprijin.

Jurnale de actualități în legătură cu alegerile

Studioul cinematografic „Alexandru Sahia" a realizat pînă în prezent trei ediții speciale ale unor jurnale de actualități în legătură cu pregătirea alegerilor. În jurul lui 20 ianuarie, spectatorii vor putea vedea pe ecrane un nou jurnal special în care sînt oglindite aspecte din realizările regimului nostru de democrație populară.

Cu ușile închise

Prin gara de sud a orașului Ploești se perindă zilnic mii de călători. În așteptarea trenurilor, mulți dintre ei, dornici să-și petreacă timpul cît mai folositor, se îndreaptă către „Casa alegătorului" din stație. Călătorii vin aici cu gîndul de a asculta radio, de a răsfoi ultimele publicații sau pentru a cere lămuriri în legătură cu apropiatele alegeri. Din păcate, ei nu pot avea posibilitatea de a-și îndeplini dorința, deoarece „Casa alegătorului" din această gară este mai mult închisă. Așa s-a întîmplat, de pildă, și în seara zilei de 9 ianuarie, cînd mai mulți cetățeni îndreptîndu-se către „Casa alegătorului" au găsit ușa închisă cu cheia. Ne punem următoarea întrebare: Nu cumva Consiliul F.D.P. al unității C.F.R. Ploești socotește că prin simpla amenajare a unei case a alegătorului (care — după cum am văzut — nu desfășoară nici un fel de activitate) și-a îndeplinit sarcina cu cinste? Noi credem că nu!

Angajamente sporite

Prima întîlnire a alegătorilor din circumscripția electorală Galați-Nord cu candidatul lor, tov. ing. Stelian Grindeanu, de la fabrica de piese de schimb C.F.R., a avut loc aimbătă după amiază în sala de festivități a fabricii „Fusul".

Cu mare atenție au ascultat participanții la întîlnire cuvîntul candidatului. Vorbind despre realizările regimului democrat-popular în orașul nostru, acesta a subliniat frumoasele realizări din circumscripția electorală Galați-Nord cum ar fi construirea noului pavilion al spitalului T.B.C. cu 129 paturi, construirea a două blocuri muncitorești cu 36 apartamente date în folosință, ridicarea a două noi blocuri muncitorești cu 63 apartamente și trei magazine, construcția și darea în folosință a clădirii Institutului Tehnic și altele.

Numeroși participanți la întîlnire și-au luat angajamente însuflețite pentru a întîmpina cu noi realizări alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Astfel, filatoarea Saveta Luca și-a luat angajamentul să dea pînă la data de 3 februarie, 120 kgr. fire de bumbac de bună calitate peste planul ei. Paraschiva Săvescu 60 kg., Bogdan Elisabeta 50 kg. și Elena Josan 40 kg. fire de bună calitate peste plan.

Alegătorii Nelli Zolas, Elena Palade, Gheorghe Paznicu, A. Mocănilă, Dinu Frumuzache și alții, au făcut candidatului lor propuneri prețioase privind pavarea și iluminarea unor străzi precum și unele propuneri care se referă la îmbunătățirea transportului în comun și la lărgirea rețelei de radioficare.

Ce poți întîlni la căminele culturale

În ultimul timp căminele culturale din raionul Rădăuți și-au intensificat activitatea în întîmpinarea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. În cadrul celor mai multe cămine culturale s-au deschis „Casele alegătorului", unde țăranii muncitori primesc lămuriri cu privire la alegerile de la 3 februarie. Sute de oameni ai muncii din satele acestui raion participă la manifestările care au loc în cadrul celor peste 30 „Case ale alegătorului". Aici ei discută despre problemele gospodăririi comunelor, despre hotărîrile luate în recenta ședință plenară a C.C. al P.M.R., despre realizările regimului democrat popular. Echipele artistice ale căminelor culturale din Dornești, Satu Mare, Arbore, Horodnicu, Vicovu de Sus, pregătesc programe speciale, care cuprind scenete, dialoguri, cîntece, recitări, despre alegerile din trecut și de astăzi. Se repetă piesa într-un act: „Jos Tudorache, sus Tudorache" de Mircea Ștefănescu, fragmente din cunoscuta comedie a lui I. L. Caragiale „O scrisoare pierdută", cît și poezii de Eugen Frunză, Dan Deșliu, Maria Banuș, Eugen Jebeleanu și M. Beniuc.

Achiziții prin cooperative

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). La centrul de valorificare al gospodăriei colective din Băilești, erau adunați în dimineața zilei de 9 ianuarie numeroși țărani muncitori din comună.

Inspirați de hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956, ei veniseră să valorifice prin cooperativă surplusul lor de produse.

Pînă la prînz, cele trei bordenouri completate în această zi de achizitori totalizau mai mult de 1500 kg. porumb achiziționat. De altfel, numai în ultimele trei zile, producătorii din Băilești au valorificat la centrul de valorificare al cooperativei lor o cantitate de 3565 kg. porumb, 1161 kg. floarea soarelui, grîu, cîrpă și alte produse.

Anularea unor restanțe din impozite, taxe, prime de asigurare, majorări și amenzi

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis un decret pentru anularea unor restanțe din impozite, taxe, prime de asigurare, majorări și amenzi, precum și amnistierea unor infracțiuni.

Potrivit decretului, pe data de 1 ianuarie 1957 se anulează impozitele, taxele locale și de timbru, primele de asigurare și amenzile de orice fel datorate de populație pentru perioada pînă la 31 decembrie 1954, toate majorările de întîrziere aferente acestor sume, cum și orice alte majorări de întîrziere datorate de populație pe perioada pînă la 31 decembrie 1955 pentru neplata în termen a impozitelor, taxelor locale și de timbru, cum și a primelor de asigurare.

Se reduc cu 50 la sută majorările de întîrziere datorate de populație pe perioada 1 ianuarie 1956—30 iunie 1956 pentru neplata în termen a impozitelor, taxelor locale și de timbru, cum și a primelor de asigurare.

Anulările și reducerile prevăzute de art. 1 și 2 din decret operează în limita sumelor rămase neachitate la data de 1 ianuarie 1957, indiferent de data constatării debitelor.

Se amnistiază infracțiunile săvîrșite pînă la data de 1 ianuarie 1957, prin neplata impozitelor, taxelor locale și de timbru, cum și a primelor de asigurare, majorărilor și amenzilor care se încadrează în categoriile prevăzute în alineatul 2.

(Agerpres)

Semnarea Planului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R. P. Polonă

Între 7 și 12 ianuarie au avut loc la București lucrările Comisiei mixte româno-polone pentru elaborarea Planului de colaborare culturală dintre Republica Populară Română și Republica Populară Polonă pe anul 1957.

Semnarea Planului a avut loc simbătă 12 ianuarie.

Din partea română Planul a fost semnat de Constantin Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii al R.P. Romîne, iar din partea polonă de Stanislav Piotrowski, prim locțiitor al ministrului Culturii și Artei al R.P. Polone.

Planul de colaborare culturală prevede o serie de noi posibilități pentru lărgirea și adîncirea schimburilor științifice și culturale între Republica Populară Română și Republica Populară Polonă pe calea legăturilor directe între instituțiile și organizațiile centrale.

Lucrările comisiei au decurs într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Grija pentru sănătatea oamenilor muncii

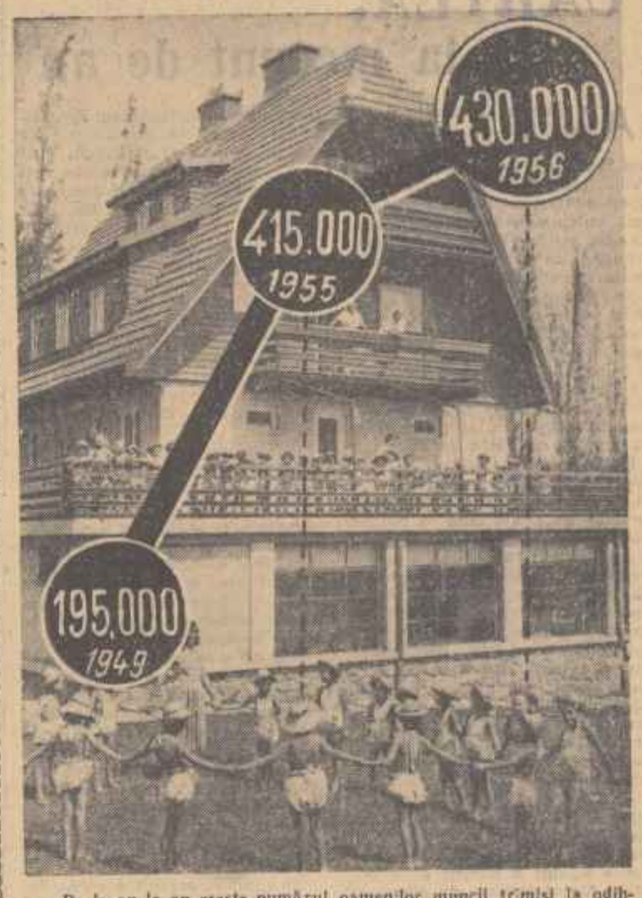

De la an la an crește numărul oamenilor muncii trimiși la odihnă prin grija statului nostru democrat-popular. Stațiunile balneo-climaterice ce'e mai pitorești aflate pe litoral sau la munte — în trecut inaccesibile oamenilor muncii — au devenit în zilele noastre locuri de odihnă, de recreere al mil'or de oameni ai muncii și ai copiilor lor. Cifrele graficu'ui nostru sînt în acest sens grăitoare: dacă în anul 1949 au fost trimiși la odihnă 195.000 oameni ai muncii și copii, în 1955 numărul celor trimiși la odihnă s-a ridicat la 415.000. În anul imediat următor — 1956 — numărul celor trimiși la odihnă în diverse stațiuni balneo-climaterice a crescut din nou — mărturie a grijii permanente a statului pentru odihna oamenilor muncii — ajungînd la 430.000.

Lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprinderi

- **va stimula inițiativa colectivelor de muncă;**
- **va determina o producție mai conformă cu cerințele consumatorilor;**
- **va înlătura birocratismul din munca întreprinderilor**

Convorbire cu tovarășul VASILE AMZOIU

directorul fabricii de încălțăminte „Kirov" din Capitală

Una din prevederile hotărîrilor recentei plenare a C.C. al P.M.R. se referă la lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprinderi. În legătură cu această problemă, de o deosebită importanță pentru activitatea întreprinderilor industriale, ne-am adresat cu cîteva întrebări tov. Vasile Amzoiu, directorul fabricii de încălțăminte „Kirov" din Capitala.

— Ce ne puteți spune despre măsura luată de plenara C.C. al P.M.R. privind lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprinderi?

Socotesc că prevederea privind lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprindere constituie una din principalele măsuri menită să contribuie la stimularea inițiativei colectivelor de muncă, la întărirea rolului conducătorilor întreprinderilor. Înfăptuirea hotărîrilor luate în acest sens va avea darul să canalizeze și mai mult eforturile directorilor de întreprinderi și ale colectivelor de muncitori, tehnicieni și ingineri spre obținerea unor indici cît mai buni, spre ridicarea rentabilității întreprinderilor industriale.

— Cum s-a manifestat în fabrica dvs. centralismul excesiv despre care pomenesc documentele plenarei?

Centralismul excesiv care devenise o piedică serioasă în dezvoltarea inițiativei oamenilor muncii, s-a manifestat cu urmări negative și în activitatea fabricii noastre. El se făcea simțit începînd cu lansarea planului de producție, plan care prevedea toate sortimentele ce urmau să fie produse de fabrică deși unele din acestea aveau o importanță minoră. Astfel, erau nominalizate sortimente ca par de vite, răzături de carne, seu, articole din deșeuri, articole mărunte de manufacturărie. Pe de altă parte, erau planificate sortimente pentru care nu aveam beneficiari cum ar fi: hamurile combinate cu textile, piei fețe porci, căptușeli din piele porci și altele. Practica dovedea că aceste produse, deși prevăzute în plan, erau greu vandabile, fapt ce ne crea serioase prejudicii financiare.

Și în ceea ce privește planul forțelor de muncă și al fondului de salarii erau planificați, în mod rigid. Directorul întreprinderii nu putea însă interveni cu vreo modificare în aceste planuri deși

(Continuare în pag. 3-a)

CARNET ELECTORAL

AGITATORUL DIN TREN

Nu am făcut cunoștință cu el. De altfel nici nu știu cum îl cheamă. L-am văzut alaltăieri în gară la Iași. Avea două pachete destul de mărișoare. Și-a luat bilet și a urcat în trenul de Iași-București.

După el am urcat și eu. Am găsit locuri în același compartiment, într-un vagon de clasa II-a. Mai erau cîteva minute pînă la plecarea trenului. Între timp s-a urcat în tren și o bătrînică cu o traistă încărcată doldora. Căuta cu privirea un loc. Ne-am înghesuit pe bancă și am scos un loc în plus și pentru ea.

— Merg departe, spuse într-un tîrziu bătrîna. La București tocmai, la fata mea.

— Dar ce face fata acolo a întrebat dînsul.

— Ce să facă, la școală, la facultate, e în anul II. Mi-a scris că nu poate veni, are examene pe semne, și iacă-tă dorul mă soarbe într-acolo.

El a continuat discuția.

— Dar văd că-i duci o traistă plină, se vede cu de-ale gurii. O duce oare prost cu mîncarea acolo?

— N-o duce tocmai rău. Are cantină, are cămin, dar de, nu știi, îi duc și eu ceva de acasă. Oricînd, nu pot merge cu mîna goală.

Așa a început discuția în compartimentul nostru. Nu am spațiu ca s-o descriu toată. Oamenii care erau de față au vorbit mai întîi despre viața studenților, apoi despre o tinerilor care fac armata. S-a vorbit bine înțeles și despre ultimele hotărîri adoptate la plenara din decembrie a Comitetului Central al partidului. Toți cei de față au aprobat întrutotul măsurile luate de partid.

Eu l-am urmărit mai mult pe dînsul. Dar el nu a vorbit mult. Intervenea doar cîteodată cînd credea de cuviință. Atunci punea însă punctul pe i.

S-a vorbit apoi mult despre alegeri. Un călător avea un ziar în care era un articol despre alegerile de altă dată. A povestit ce scrie în articol, apoi a citit un fragment în care se relata cum la alegerile din 1932 s-au împușcat doi politicieni la București.

Articolul era scris în chip haziu, dar oamenii nu au rîs.

— Ne amintim, a zis unul. Fericire că nu mai avem asemenea alegeri.

— Da, fericire, a completat el. Dar ne-am luat cu vorba și iacă am trecut de Vaslui. Eu cobor în Crasna. Așa că rămîneți cu bine.

Apoi desfăcu un pachet și scoase cîteva broșurele. Le împărți la cei de față.

— Răsfoiți-le, sînt interesante. Alungați astfel plictiseala drumului.

Am primit broșurile și i-am mulțumit. Omul a coborît.

— Cine o fi maică? întrebă bătrîna.

— Pe semne că-i agitator răspunse cineva.

Eu nu știu dacă-i agitator sau nu. Știu însă că-i un om cu bun simț, un om care ne-a ajutat să călătorim plăcut, atît prin discuțiile ce le-a întreținut, cît și prin broșurile — broșuri apărute acum în campania electorală — pe care ni le-a dat. Pentru asta îi zic — indiferent dacă este sau nu — agitator.

D. TARNAUCEANU

LA SCHITU GOLEȘTI

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Locuitorii comunei Schitu Golești din raionul Muscel sînt în majoritate mineri. Există chiar în comună, cu toată cîudățenia, un orășel cu case noi, frumos aliniate și înconjurate de pomi fructiferi.

Comuna cunoaște în aceste zile o vie activitate. Cei peste 2.000 de alegători vin și cercetează cu interes listele în care au fost înscriși.

În comună funcționează și 2 case ale alegătorului unde tineri ori virstnici vin să se intereseze fie de modul de votare, de candidatul circumscripției electorale nr. 22 tov. Ion Năstase, directorul întreprinderii carbonifere Cîmpulung ori ascultă emisiunile posturilor noastre de radio. La „Casa alegătorului" din satul Lăzărești, sat electrificat acum cîteva luni se organizează discuții pe marginea ultimelor evenimente. Așa bunăoară în seara zilei de 7 ianuarie tov. I. Constantin a citit capitolul: „Înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin dezvoltarea contractărilor și achizițiilor" din raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej la plenara din 27—29 decembrie 1956.

Cu această ocazie Nicolae Safta, Florian Duță, Nicolae Onofrei și alții au purtat intense discuții asupra acestor măsuri deosebite. Tot la această „Casă a alegătorului" bătrînul miner Petre Hulubeanu obișnuiește să citească celor mai tineri dintr-o carte a sa, ce se intitulează „Alegerile parlamentare în lumina cifrelor și faptelor" în care este descris de tov. Mihai Florescu felul alegerilor dintre 1918—1937.

La o astfel de discuție i-a surprins foto-reporterul. Mineri cunoscuți ca: Florian Gruia fruntaș la mina Godeni, Nicolae Urzică, fruntaș la mina Pescăreasa și Dumitru Ion împreună cu tinerele Virginia Iosivoiu și Neagu Elena, îl ascultă cu mult interes.

Foto: MIHAI POPESCU

De ce a devenit lumea mai mică?

De mii de ani, de cînd există mărturii scrise asupra celor gîndite sau făptuite de oameni, niciodată vreun cugetător nu a îndrăznit să afirme că lumea s-ar putea micșora. Indiferent dacă își închipuiau că pămîntul e întins ca o felie, sau rotund ca un măr sau, în sfîrșit, oval ca o farfurie, oamenii, cu toții, erau gata să jure că pămîntul e mai întins decît se vede cu ochii, mai mare decît se bănuia. Mai tîrziu marii descoperitori au confirmat în practică aceste previziuni, răsturnînd cu totul pufnitele teorii care vorbeau despre mărginirea pămîntului. Dar iată că în civilizatul secol al XX-lea se găsesc unii care afirmă cu seninătate că „lumea s-a micșorat".

Afirmația respectivă a fost făcută de președintele Statelor Unite, d. Eisenhower. Ea nu a fost făcută în glumă și nici întîmplător. Ea a fost afirmată cu seriozitate și într-o împrejurare care nu se repetă de două ori pe an în Statele Unite: în ședința comună a celor două camere ale Congresului S.U.A. cu prilejul rostirii mesajului anual privind starea Uniunii.

Descoperirea cu privire la „micșorarea lumii" cuprinde în germene o teorie care merită a fi analizată. Deși nu a precizat aceasta, președintele Eisenhower s-a referit la micșorarea lumii capitaliste, la acest fenomen care a început cu patru decenii în urmă și continuă să se desfășoare cu vigoare sporită. De ce este însă atît de alarmat președintele Eisenhower abia acum cînd se știe că de la făurirea ultimului stat care a ales calea spre socialism au trecut cîteva ani bunicei? În evenimentele ultimului an, sau mai bine ale ultimelor luni, se pot găsi unele explicații ale acestei tardive și îngrijorătoare afirmații ale președintelui Eisenhower.

Avîntul luptei de eliberare a popoarelor altă dată subjugate sau ai celor care mai sînt încă colonizate a dus la îngustarea sferei de influență a puterilor occidentale. Pe de altă parte, creșterea puterii economice a statelor socialiste a permis acestora să-și extindă relațiile comerciale cu o serie de alte state din lume care altă dată constituiau surse de materii prime și piețe de desfacere pentru puterile capitaliste. Aceasta a schimbat în mod esențial balanța de forțe pe arena internațională.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Mai există apoi o serie de alte explicații economice care vorbesc despre „micșorarea lumii" la care se gîndește Eisenhower. Este vorba despre intenția monopoliștilor americani de a cuceri poziții economice în principalele țări capitaliste, în țările asiatice și în cele africane. Ei vor să profite de dificultățile economice prin care trec Anglia, Franța, Germania occidentală și alte țări vest-europene în urma agresiunii împotriva Egiptului.

Din mesajele președintelui Eisenhower se desprinde ideia intensificării penetrației capitalului american în celelalte țări capitaliste principale și a expansiunii capitalului american pe piețele afro-asiatice, cu ajutorul forței militare. Aceasta ne arată că „micșorarea lumii" despre care vorbea Eisenhower și necesitatea „lărgirii" ei nu este altceva în esență decît reînvierea faimoasei teorii a „spațiului vital". Sînt prea cunoscute efectele tragice pentru omenire ale încercării de punere în practică de către Germania hitleristă a acestei teorii pentru a mai insista asupra pericolului noilor teorii și planuri agresive ale S.U.A.

EUGEN PHOEBUS

Punctul pe i

La unele cinematografe casieriile „uită" să dea restul.

— De ce îmi la 4 lei pe bilet?
— 3,75 lei fiindcă vezi filmul și 25 bani fiindcă o vezi pe casieriță!

Desen de GH. CHIRIAC

CARTEA, la început de an

Am cercetat librăriile în aceste zile de ianuarie. Ecoul „Decadei cărții" de abia încheiate, stăruie în chip plăcut: pînă și în librăriile unde acest eveniment, devenit tradițional, prilejuiește înlocuirea cărților din vitrine, se simte mirosul proaspăt de filă tipărită. Sfîrșitul anului trecut a însemnat pentru cititor cheltuială dar și satisfacții. Noile cărți, apărute în condiții grafice odinioară de invidiat, au parcurs — unele chiar din prima zi a apariției — drumul firesc către bibliotecile personale sau cele publice. Clipele de răgaz ale oamenilor muncii au fost asigurate cu grijă și dragoste de edituri.

Nu vom face comparații în domeniul satisfacerii gustului de citit la noi în țară. S-au spus deajuns de multe cifre la întîlnirile rodnice între cititori și scriitori din ultima săptămînă a anului trecut. S-a arătat, de asemenea, cu deplin temei că astăzi, cartea tipărită în editurile romînești are un preț cu mult mai scăzut pentru cititor decît în numeroase țări ale lumii. Dacă altădată o carte bună și tipărită în bune condiții grafice reprezenta un lux, astăzi ne aflăm în fața necesității aproape cotidiene de a cumpăra ceea ce este de folos minții și inimii noastre.

Aici stă însă și izvorul nemulțumirilor de cititor. Nu întotdeauna găsești cartea despre care ai auzit cu plăcere că una sau alta dintre edituri a hotărît să o publice. Sînt delecțiuni de difuzare? Uneori. S-a dovedit că acestea pot fi rezolvate în zile și săptămîni. Sînt delecțiuni editoriale? Trebuie să recunoaștem, nici ele nu lipsesc. Ceea ce însă le deosebesc de primele este faptul că, acestea se rezolvă în luni și ani. Atunci cînd se rezolvă, bineînțeles.

Se întîmplă uneori ca o carte să fie luată pur și simplu cu „asalt". Iată un asalt binevenit! Într-o singură sau în cîteva zile au trecut din mîinile librarilor în cele ale cititorilor volumul de versuri al poetului Bacovia și romanul „Enigma Otiliei" de G. Călinescu. Sînt cărți și autori care nu cunosc, ce e drept, succesul, pentru prima oară. Cu adevărat emoționant ni s-a părut însă succesul de librărie pe care-l cunoaște culegerea de versuri „Primele iubiri" a mult regretatului Nicolae Labiș, plecat dintre noi într-una din aceste seri de iarnă. Și această carte va trebui, firește, reeditată.

Mai sînt și alte cărți de care unii cititori au fost lipsiți datorită tirajelor mari față de trecut, dar mult prea mici pentru ziua de astăzi. „Toate pînzele sus" de Radu Tudoran, primul volum al popularului roman „Bărăgan" de V. Em. Galan, romanele lui Liviu Rebreanu și cîte altele. Traduceri din literatura rusă și sovietică, cum ar fi primul volum al operelor lui Korolenko, primele două din seria Gogol, al doilea din seria Turgheniev, „Război și pace" I. II, „Pe Donul liniștit" de Șolohov, „Și a fost ziua a doua" de Ehrenburg și altele, sînt și ele de multă vreme cerute în librării. Un exemplu concludent ar fi Dostoievski care, sărbătorit anul trecut de Cartea Rusă cu un singur volum, a ajuns astăzi abia la cel de al doilea, fără ca între ele să se numere vreuna din marile sale creații.

Se mai întîmplă cititorului și altfel de necazuri. Așa de pildă, E.S.P.L.A. a pornit încă de cîțiva ani la înfăptuirea unei opere remarcabile: editarea unei „Antologii a poeziei romînești de la începuturi și pînă astăzi" și retipărirea pentru marele public a „Istoriei literaturii romîne" pe care o scotea paralel Editura de stat didactică și pedagogică sub formă de manual școlar. Cît privește antologia, volumul întîi s-a epuizat încă din 1954, iar celălalt ne este promis și în anul acesta. Celălalt caz este mai dificil: cine o fi de vină? E.S.P.L.A. sau Editura de stat didactică și pedagogică pentru că tocmai cînd să apară al treilea volum („tocmai" ...de vreo doi ani) au dispărut cu toatele, inclusiv cel care... nu apăruse?

Ne gîndim, scriind aceste doleanțe de cititor, în egală măsură la cei pentru care cartea este o desfătare sau o necesitate. Căci dacă un pasionat poate să mai aștepte sau să împrumute cartea favorită, școlarul îi simte nevoia imediată. Poate și de aceea librarii remarcă în primul rînd lipsa din rafturi a studiilor literare aparținînd criticilor noștri Ion Vitner, Ov. S. Crohmălniceanu și alții, ale căror lucrări constituie un ajutor în studierea literaturii trecutului.

Am dori să fim înțeleși cum trebuie. Știm că planurile editoriale pe 1957 includ în mai largă măsură doleanțele cititorilor, exprimate anii trecuți. Dar ritmul lent al reeditărilor și mai ales dezinteresul față de soarta unora dintre cărțile mult solicitate, stînjenește pe cititor. El nu cunoaște — și la drept vorbind îl interesează doar, din pură curiozitate — mecanismul complicat al nașterii unei cărți. El știe însă că și în această direcție statul democrat-popular a făcut destule sacrificii bănești.

Și atîta este deajuns, ca să pretindă respectarea întocmai a nevoilor lui spirituale.

EUGEN ATANASIU

Muzeul de artă feudală brîncovenească

În curînd, palatul Mogoșoaia de la marginea Capitalei va deveni un muzeu de artă feudală brîncovenească, punînd în lumină una din perioadele de înflorire a artei feudale din țara noastră.

Colecțiile muzeului vor cuprinde obiecte de artă din epoca brîncovenească cît și din epocile anterioare create în cea mai mare parte de meșteșugari locali. Materialele expuse vor consta din icoane, sculptură în lemn, broderii, argintării, manuscrise ilustrate. Alături de aceste obiecte vor fi expuse și materiale documentare care vor ilustra procesul de formare a stilului brîncovenesc, precum și istoricul clădirii însăși.

În momentul de față, un colectiv lucrează la amenajarea muzeistică a exponatelor provenite din colecția secției de artă feudală a Muzeului de Artă al R.P.R.

În cadrul Muzeului de Artă feudală brîncovenească va lua ființă și un centru de documentare cu privire la arta țării romînești din secolul al XVII-lea și a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, urmînd ca anul viitor să se organizeze și un sector de arhitectură brîncovenească.

Cinematografia sovietică, cultivînd de la începuturile ei filmul istoric și-a pus toate problemele pe care le implică acest gen. Astfel ea a dobîndit o excepțională experiență artistică, grație căreia cele mai multe dintre dificultățile inerente unei asemenea realizări sînt teoretic rezolvate de cineaștii sovietici, cărora nu le rămîne decît greutatea de a transpune concret, pe ecran, ceea ce principialmente este de multă vreme cîștigat.

Așa se explică superioritatea netă a cinematografiei sovietice în acest gen, care — cum spuneam — implică mari dificultăți, legate, în primul rînd, de necesitatea de a evoca astfel o epocă de mult dispărută, încît elementul veridic și cel artistic să se îmbine într-un tot unitar.

O plăsmuire fantastică este mai puțin condiționată, în vreme ce reînvierea trecutului consemnat în filele istoriei trebuie să satisfacă și exigențele adevărului riguros și pe acelea, nu mai puțin severe, ale artei.

Văzut în lumina acestor considerațiuni, filmul „Cînd vine furtuna" constituie o admirabilă realizare cinematografică, în care regia a avut de spus cel mai greu cuvînt.

Filmul redă o măreață pagină din zbuciumata istorie a poporului ucrainean, o pagină de frămîntare, de luptă eroică și de izbîndă a idealului de libertate.

Impunătoarea figură a lui Bogdan Hmelnițki, conducătorul ucrainenilor răsculați, dobîndește, printr-o concepție regizorală profundă, proporții legendare. Descompunînd, în lumina criticii, travaliul realizatorului acestui film, ne dăm seama că aci nu avem de-a face cu procedee de rezolvare a unor probleme de amănunt, ci, cu o amplă viziune regizorală care a făcut cu putință ca eroul să apară grandios, fără ca prezența lui fizică să fie permanentă. Suflul viteazului Hmelnițki străbate ca un fir de jăratec cumplita epopee, cu toate că uneori existența lui concretă este nevăzută. Este nevăzută dar vădită în entuziasmul maselor, în clocotul sufletului mulțimilor îmbărbătate de pilda lui, înflăcărate de neclintita lui năzuință spre libertate. Vreau să spun că regizorul V. Petrov a avut remarcabila iscusință de a face din interpreții principali ai acestei drame, oameni firești. Am zăbovit mai mult asupra acestei trăsături a regiei, pentru că ea mi se pare a fi marcat efortul artistic al ansamblului interpreților.

Scenariul lui A. Korneiciuk, generos în întîmplări dramatice, a plăsmuit o intrigă complexă cu multiple conflicte, pe planuri deosebite, dar armonios împletite, în vederea deznodămîntului așa cum este el înscris în glorioasa istorie a poporului ucrainean, care, în urmă cu trei veacuri a spart lanțurile sclaviei impusă de panii polonezi, și s-a unit cu marea Rusie.

Mișcările de masă, războiul aprig, uriașa încleștare a miilor de vieți au fost redate cu o artă, care, de astă dată, a excelat în ceea ce privește vigoarea revelatoare a amănuntului. Se poate spune că în acest film, în care s-au perindat mii de chipuri omenești, figurația nu a mai fost, ca în atîtea filme de acest gen, o enormă pastă amorfă, ci o umanitate vie care a depășit, prin expresii variate, prin respectarea atentă a unei mimici specifice, tradiționalele hotare ale unei cromolitografii, căreia simpla mișcare exterioară nu-i spulberă încremenirea de șablon.

Actorul Dobrovolski și-a înțeles perfect rolul: Hmelnițki apare ca un om bun dar necruțător, înduioșat înăuntrul său dar neclintit în hotărîri; jocul lui Dobrovolski a impresionat prin simplitate. Spectatorul îl vede și în prada amărăciunilor, dar el își disimulează sentimentele în fața tovarășilor de luptă pe care-i conduce, cu o îndîrjire fără seamăn, spre victorie.

Remarcăm, dintre interpreți, pe actorul E. Samoilov, care l-a întruchipat pe viteazul colonel Bohun. Acesta este victima unei viclene și teribile urzeli; e judecat ca trădător și osîndit la moarte și la tortură. Își strigă curajos dreptatea, dar primește cu seninătate sentința pronunțată. Interpretul a știut să dăruiască figurii eroului nobila forță pe care trebuie s-o fi avut în realitate acest personaj neîntinat.

Este o scenă de un patos cutremurător aceea în care, după ce sfatul țării îl osîndește la tortură și la moarte, Bohun îl privește pe marele său prieten, pe Hmelnițki, care, cu fața spre perete, trece printr-o clipă grea. Se face liniște, iar osînditul împreună cu juriul așteaptă cuvîntul conducătorului, care, fără a fi văzut la față, își rostește hotărîrea: „Condamnat la moarte, dar fără tortură" răspunde el simplu dar emoționat, mărturisind în acest fel dragostea care îl leagă încă de prietenul pierdut.

Actrița E. Dobronravova, în rolul Salomiei, iubita lui Bohun, impresionantă prin gravitatea, deloc convențională a jocului. E frumoasă, are un glas cu accente de o mare sinceritate și e pătrunsă de rol.

Filmul are multe personaje ai căror joc este, mai ales, unitar.

Culoarea imaginilor și muzica lui Dankevici constituie un aport deosebit de prețios la succesul acestei realizări a studiourilor cinematografice din Kiev.

OSCAR LEMNARU

Cultura și viața

SCHIȚĂ
DL. VACUUM OIL...

de EUSEBIU CAMILAR

Ne aflăm cu mulți ani în urmă, la ținuturile deluroase ale Prahovei.

O agricultură săracă se întindea prin ripi, pe delușoare, în marginile sătucurilor acoperite cu stuh și paie. Pămîntenii o duceau greu, ca vai de capul lor, scurmînd pietrele cu plugurile de lemn. Creștea un porumb slab, un orz amărît. Uneori, sapele răscoleau bucăți de turbă. Pămîntenii le fereau la o parte, se miniau cînd găseau astele, fără să-și dea seama că de fapt au descoperit pe ogorul lor una din cele mai prețioase avuții: zăcăminte de petrol.

Spre acele zăcăminte își îndreptaseră ochii bancherii străinătății. Sătenii ridicau din umeri, neștiind că rabdă de foame și de frig, lîngă comori. Îndată, trimișii bancherilor străini au prins a cumpăra pămînturile, și sătenii erau bucuroși, la început, de prețuri. Asta, pînă și-au dat seama că scăpaseră din mînă avuția. Dar se dumireau prea tîrziu, căci iscăleau cu mîna lor vînzarea veșnică a „perimetrelor" după cum se va arăta în întîmplarea de mai la vale...

Șeful de secție, însoțit de primar și notar, a ieșit portița într-o lature, apucînd spre pragul bordeiului. Femeia de casă tocmai ungea prispa. S-a ridicat speriată, vîrîndu-și repede șuvițele de păr sub basmaua ruptă.

— Care-i porunca? a întrebat ea, și a rîs speriată. Să nu ceri găini domn'jandar, că eu găini n-am...

— Dă repede perimetrul, și nu vorbi! a întrerupt-o șeful de secție.

— I-ra, domnu'șef, are să se minie dumnezeu! Ce-i aceea?

— Ți-a pus dumnezeu mîna-n păr, muiere — a întrerupt-o primarul. Va să zică.. dai perimetrul de bună voie ori nu?

— Și dumneata, acu, dom'primar! Ce vrei din partea mea? Sînt și eu colo, o biată văduvă! De-atîția ani n-a mai grăit nimeni cu mine lucruri de rușine!

A prins să ungă prispa mai departe, dar jandarmul a apucat-o de umăr:

— Ascultă, fa! Ori vrei tu, ori nu, perimetrul tot îl dai...

— I-ra... Cu forța! Văd că nu-i de glumă! Chem vecinii!

— Cum văd, nu știi ce-i acela perimetru. Perimetru e... care va să zică e perimetru! Iscălești pe o hîrtie, capeți bani — și treaba-i gata! Acum ai înțeles ce-i perimetru?

— De ce bani?

— Pentru că-l dai, bre! Nu-i așa? Dai, capeți...

— Asta, așa-i — a făcut femeia năucită de cap. Dar de cele mai multe ori dai fără să capeți! De asta m-am temut eu totdeauna. Dau cuiva o strachină de făină, ori un lucru — cînd colo, nu-l mai capeți...

— Asta-i altă boală, ți-o spun eu, șeful de secție, că eu tai și spînzur! Cel ce are nevoie de perimetrul tău, e un domn mare, un bancher. Nu se pune el pentru un franc! Ai auzit de Vacuum-Oil?

— I-ra...

— Nici n-aveai de unde auzi, că-i tocmai în America...

— Dar de unde o fi auzit de mine, domnul Vacuum-Oil? Că-s o biată creștină săracă...

— Asta-i altă treabă! Am auzit noi — gata! Hai la primărie și iscălește...

— Dar de unde carte ca să iscălesc? Eu carte n-am — nu știu!

— Ai să apeși degetul, fă! Hai odată, că ți-a pus dumnezeu mîna-n păr...

— Dacă spui dumneata, domnule primar, ca om de sat, vin!

S-a șters pe frunte, și-a potrivit iar părul sub basma, și a pornit în urma lor, cu un zîmbet năuc, rătăcit... „de unde m-o fi știind oare, tocmai din America?" Se minuna ea, mai apoi, în pragul primăriei. Perimetru? Va să zică nu-i ce credeam eu! dar am să rîd îndată...

— Va să zică vinzi perimetrul — i-a spus un domn tînăr și frumos, așezat la masa notarului. Rîdea și i se vedea o măsea de aur în fundul gurii. Avea mîini curate, cu degete subțiri și lungi cum nu mai văzuse femeia în viața ei. Știi carte?

— De unde! s-a rușinat ea. Știu alții... popii, jandarii..., notarii... Scrisul e treaba lor!

— Așa-i! a aprobat șeful de secție. Dar nu te mai mocoși atîta, că dumnealui nu are vreme. Apasă degetul!

I s-a întins dinainte o hîrtie albă ca laptele. Era așa de albă, încît femeia și-a trecut mîna pe la ochi aiurită. Apoi și-a privit degetul crăpat, negru, înțepat de spini, ciocîrtit cu custura de tăiat buruiene la rațe, mînjit prin toate zoaiele de acasă. Și abia atunci și-a văzut mîinile crăpate, aspre, cu unghii înnegrite, pline de vîlci și umflături.

— Mda... Mîini de țăran... a spus ea, frecîndu-și-le mult cu poala șorțului înainte de a-și apăsa arătătorul pe tușieră.

Desen de BEKA RIND

Notarul potrivise din condei o cruciuliță sub scriitura neagră, măruntă și pe cruciulița aceea trebuia să-și apese ea degetul. Și l-a șters bine, apoi l-a apăsat pe hîrtia albă. Încăperea se învîrtea cu dînsa.

— Ești femeie de treabă... am să te am în vedere — a lăudat-o șeful de secție. Acum ia-ți banii!

— I-ra...

— Ia-i, că doar nu-s de pomană! Sînt bumăștile pentru perimetru...

— Bogdaproste... he, he! a mai adăugat femeia, uitîndu-se la bani lung. O lacrimă, ori un bob de sudoare i-a alunecat peste ei dintr-o încrețitură a obrazului. Bogdaproste — s-a adresat domnului celui tînăr. Bogdaproste și dumitale, domnu'șef și dumitale domnule primar, că ești om de sat... Acum știu de unde-i pomana: făcusem jalbă la București, pentru ajutor, în urma omului mort în cîmpie de luptă... Da, da! asta trebuie să fie, după cît văd eu... Să trăiască majestatea sa, că mi-a aprobat! Va să zică, perimetrul înseamnă dreptul meu de văduvă... Tot mai este dreptate pe pămînt... Am să-mi acopăr bordeiul, am să trăiesc bine cîțiva ani... lasă, lasă!

— Cîți bani! se mira altă femeie. De la perimetru?

— Da. Că omul meu a pierit la Plevna. Vezi, tot e dreptate... Se cheamă că nu te lasă!

— Dar unde ai să-ți muți bordeiul, femeie bună? Că trebuie să te muți...

— De ce? eu dimpotrivă, am să-l acopăr bine că vine iarna... Dumnezeu să-l ierte pe bietul Gheorghe, că uite, am să trăiesc cu bani de pe urma lui... Ce-mi scria el? „Ioană, poate nu mai vin. Tu ai grijă, trăiește cum vei putea..." Și acum, parcă mi-ar fi trimis el bani, de sub brazda unde putrezește.

O apucase o dorință grozavă, să ajungă mai repede acasă. Bordeiul i s-a făcut drag, ca mai de mult, în ziua cununiei. Dragă îi era și răchita de la portiță.

— Te scuturi — îi grăia femeia. Scutură-te, că așa ți-i datul! Dar la primăvară înverzești și înfrunzești iar, cumetriță! Ai să-mi dai o ramură frumoasă, s-o pun într-o brazdă, pe mormînt, la sfîntul Gheorghe!

A grăit mult, singură. Dar prea mare îi era bucuria, spre a nu și-o împărți cu cineva! A trecut la vecini și grăia cald, despre dreptatea lumii, cum nu mai grăise în viața ei...

— Și acum... a întrebat-o un vecin, banii se cheltuiesc... Ce te faci după aceea?

— Am să trăiesc bine...

Vecinul a privit-o cu milă.

— Se vede că n-ai știut ce-i aceea perimetru, Ioană dragă! Ți-ai vîndut cu ochii închiși, ograda și grădina!

— Cum?

— Așa-i Ioană! Vacuum-Oil, domnul cel din America, a aflat că la noi sînt izvoare de petrol... A trimis oameni să cumpere pămînturile... Hei, ce te-ai îngălbenit așa? Du-te repede la primărie și roagă-te să-ți primească banii înapoi...

Femeia s-a învîrtit în loc, s-a apucat de gard:

— Blestemații! Blestematul de Vacuum-Oil! plîngea ea, uitîndu-se în zări, departe, cu niște ochi sticloși. Să știu că pîn' la majestatea sa ajung, dacă nu-mi iau banii înapoi!

— De-acum, du-te și socotește-te cu Vacuum-Oil — i-a spus șeful de secție, mai apoi. Mîine dimineață vin fîntînarii să înceapă săparea pămîntului. Cine ți-i de vină dacă ai petrol sub casă? Hai, șterge-o...

— De ce m-ai nenorocit, domnu' șef? Nu se mai poate șterge semnul degetului de pe hîrtie?

— Nici de cum, lele. Asta-i sfînt! Vacuum-Oil nu se joacă de-a negustoria... Dacă ai curaj, du-te și-l caută, că tocmai a venit la București... Hai, șterge-o!

Întîmplarea asta am auzit-o într-un tren, de mult, străbătînd minunata Vale a Prahovei. Povestitorul o cunoscuse pe femeia aceea.

— Și? am întrebat nerăbdător.

— A tot umblat după Vacuum-Oil... I-au pus sonda drept pe locul unde-i fusese bordeiul. Banii i-a cheltuit cu trenul pînă la București. A umblat s-ajungă la majestatea sa, au tot fugărit-o portarii Palatului de Justiție. Întreba:

— Nu știți unde șade domnul Vacuum-Oil?

Trecătorii ridicau din umeri.

Scurtă introducere în astronomia hollywoodiană

Tratatele contemporane de astronomie apreciază numărul stelelor vizibile la circa o jumătate de miliard, iar pe cel al stelelor ce pot fi văzute cu ochiul liber la aproximativ 7000.

Cataloagele astronomice de la Hipparc pînă în zilele noastre furnizează atît cunoscătorilor cît și profanilor datele științifice cele mai amănunțite, cu privire la stelele și constelațiile cunoscute.

Trebuie să constatăm totuși cu profund regret că atît unele cît și celelalte sau mai precis astronomia în totalitatea ei suferă de o gravă și intolerabilă deficiență: o întreagă constelație, cea hollywoodiană, este complet ignorată.

Rîndurile de față urmăresc să aducă o modestă contribuție la înlăturarea acestei inexplicabile omisiuni.

Spre deosebire de celelalte astre, stelele din Hollywood pot fi atît de genul feminin cît și de genul masculin. Din politețe și din lipsă de spațiu nu ne vom ocupa decît de cele dintîi.

Stelele din Hollywood au diferite culori, forme și dimensiuni, după poziția pe care o ocupă în constelație. Toate însă tind să ajungă la nivelul altor stele considerate model în domeniul respectiv; ba uneori prin însumarea calităților mai multor modele reușesc chiar să le depășească. Aflăm astfel, de la K. Appel, corespondenta permanentă a revistei Cinémonde la Hollywood, că după ce a reușit să o egaleze pe Marylin Monroe în privința culorii părului, cunoscuta stea Jayne Mansfield „este foarte satisfăcută deoarece pieptul său este la fel de bine ca al lui Jane Russel, iar șoldurile întrec pe cele ale lui Mae West". Un astfel de buchet de calități e rar întîlnit chiar în „Cetatea filmului american".

De multe ori stelele sînt clasificate numai după caracteristicile lor. Astfel, cînd întîlnesc într-o publicație de specialitate expresia „pieptul nr. 1 al Statelor Unite", toți cunoscătorii știu că e vorba de celebra Marylin Monroe, cu tot atîta ușurință pot fi identificate „picioarele nr. 1 ale S.U.A.", „șoldurile nr. 1" și alte detalii ale corpului omenesc care pot fi găsite în orice curs elementar de anatomie.

Cu un termen general, stelele hollywoodiene sînt denumite „sexy" fapt care subliniază cu deosebită tărie menirea lor artistico-educativă.

Ca orice astre care se respectă, stelele ecranelor americane își petrec întreaga viață în văzul publicului.

În felul acesta, orice cetățean interesat știe cu certitudine că Marylin își întreține albeața imaculată a dinților numai cu Colgate, în timp ce Jane Russel refuză dessousurile care nu poartă marca Lastex; Mae West își întreține silueta cu cafea Nestle și nu suportă animale în casă, spre deosebire de Mamie Van Doren, care nu se desparte nici o clipă de buldogii ei. Mai află cetățeanul de cîte ori își îmbrățișa Elisabeth Taylor primul ei soț, culoarea cearșafurilor Nataliei Wood și nenumărate alte detalii la fel de pitorești.

Oricît ar părea de curios, stelele emit și panseuri care, evident, devin celebre de îndată ce au fost pronunțate. Cele mai multe dintre ele se referă, bineînțeles, la dragoste, aceasta fiind în strînsă legătură cu profesiunea lor de bază. Aflăm așadar din ultimele știri transmise din Hollywood că Sarita Montiel își manifestă dorința „de a-și stăpîni pasiunea pe care o are pentru Raquel Meller, căsătorindu-se cu el", în timp ce Elisabeth Taylor s-a hotărît în fine, să divorțeze de Michael Wilding și să se căsătorească cu Michael Todd, „deoarece are același pronume ca și fostul ei soț", (Cinémonde nr. 1158).

„Irezistibila", Jayne Mansfield are și în această privință o opinie originală: „Consider" — declară ea — „ca o femeie care aspiră la succes în cinematografie, nu trebuie să iubească un „singur bărbat"". La acestea, ziarista care a intervievat-o, adaugă ca nu cumva cititorii, să creadă că Jayne nu-și pune în practică convingerile. „Momentan, ea are doi iubiți, Mickey Hartigay și Nicholas Ray și are intenția să-și recruteze și alți admiratori intimi" (Cinémonde nr. 1159).

Cu astfel de concepții solide în privința vieții, e normal să contribuie prin aparițiile lor, cît mai dezbărate de orice prejudecăți vestimentare, la reușita zecilor de filme ieșite de pe banda rulantă a Hollywoodului. Mai cu seamă că, pentru înlăturarea oricăror neînțelegeri, acestea poartă titluri din cele mai sugestive ca: „O femeie în iad", „Clubul femeilor", „...și D-zeu a creiat femeia", „Femeia în negru", ș.a. (France-Soir — dec. 1956).

O dovadă vie a succesului acestor opere educative o constituie creșterea în proporție geometrică a numărului crimelor pasionale, sinuciderilor, violurilor, cazurilor de demență, etc. din S.U.A. — dar astea sînt amănunte complet lipsite de importanță, cînd e vorba de buzunarele astrologilor care dirijează evoluția stelelor.

Mai trebuie menționat și faptul că, deși duc o existență atît de roză și picantă, nu toate stelele sînt satisfăcute de rolul pe care-l îndeplinesc. Aceste stele nemulțumite sînt eliminate însă fără cruțare din cadrul constelației.

Aș mai vrea să amintesc o întrebare pusă de un reporter unui cineast american, cît și răspunsul acestuia, ambele fiind deosebit de semnificative pentru justa evaluare atît a importanței cît și a calităților artistice indispensabile unei adevărate stele hollywoodiene:

ÎNTREBARE: „Ce deosebire este între Eva, prima femeie din lume și Jayne Mansfield, în ultima apariție a acesteia din filmul Do-Re-Mi?"

RĂSPUNS: „Jayne n-a putut să găsească în recuzita Hollywoodului, nici o frunză de viță!"

În încheierea acestui fragment de introducere îmi exprim din nou speranța că într-un viitor apropiat constelația hollywoodiană își va afla în știința astrelor locul care i se cuvine.

H. PANAITESCU

Un concurs internațional de pian și vioară „P. I. Ceaikovski"

În primele luni ale anului 1958 va avea loc la Moscova concursul internațional de pian și vioară „P. I. Ceaikovski". Concursul acesta va constitui unul din cele mai mari evenimente ale vieții muzicale internaționale din ultimii ani. La acest concurs internațional vor putea lua parte pianiști și violoniști din diferite țări, aparținînd diferitelor naționalități. Singura condiție care se cere este ca în anul în care va avea loc concursul vîrsta interpreților să nu depășească 30 de ani și să nu fie mai mică de 18 ani.

Va exista un juriu pentru pian și unul pentru vioară. Din ambele jurii vor face parte pianiști și violoniști eminenți. Concursul va avea trei faze — două de selecționare și o fază finală. În finală vor intra opt pianiști și opt violoniști. În programul concursului figurează lucrări de Bach, Liszt, Mozart, Ceaikovski, Rahmaninov, Șostakovici, Wieniawski și din diferite alte lucrări din literatura muzicală mondială pentru vioară și pian.

Participanților la concursul internațional „P. I. Ceaikovski" li se vor acorda 16 premii (opt premii pentru pian și opt pentru vioară). În afara de aceasta primii trei clasați vor primi o medalie de aur, respectiv de argint sau de bronz.

Comitetul de organizare va asigura tuturor participanților plata costului călătoriei de la Moscova pînă la localitatea în care domiciliază și întreținerea la Moscova pe întreaga durată a concursului.

EXPOZIȚIA INTERREGIONALĂ DE ARTE PLASTICE

AL. CIUCURENCU „Pensionara"

I. HAN OSCAR „Dante"

Să ai timp...

De cîte ori nu ni-i dat să ne-auzim pe noi înșine ori s-auzim un prieten, un coleg justificînd cutare treabă nefăcută, cutare lucrare neisprăvită: „n-am avut timp", „n-am cînd să le fac pe toate...". Și de cîte ori nu acceptăm, convinși sau complici, atari scuze! De cîte ori, iarăși, tocmai din astă pricină, nu privim admirativ pe cei care știu să-și dramuiască vremea, să-și împartă timpul și să găsească posibilități îndeajuns pentru a face față necesităților. Așa-l priveam, nu de mult, la Moscova, pe tînărul Victor Pavlovici Morozov, lucrător la fabrica „Secera și ciocanul" și deputat în sovietul raionului „1 Mai" din capitala Uniunii Sovietice. De cunoscut am avut plăcerea să-l cunosc la „Izvestia" în redacție. Și tot acolo l-am ascultat istorisind unele și altele despre trebile lui multe și felurite pe care le împlinește, după cîte am aflat, mulțumitor.

N-am putut să mă abțin atunci să nu-l întreb — gîndindu-mă și la unii dintre deputații noștri din sfaturile populare — cum de are timp să le împace pe toate. Victor Pavlovici a surîs, și-a plecat capul, a trecut mîna osoasă peste creștet arătîndu-mi un început de chelie, apoi, rizînd de-a binelea către mine: „de asta-mi cade mie părul... ca să le împac pe toate și să am timp pentru toate...". Nu l-am bănuit de îngîmfare, deși știam proverbul rusesc: „capul deștept păr nu suferă", dar semnele timpariței chelii mi-au părut mai mult o încercare de demonstrație a maturității, căci Victor Pavlovici, în ciuda judecății sale mature, în pofida activității rodnice, pe toate planurile, n-are mai mult de 27 de ani.

— Bine, zic eu, dar pe lîngă fabrică, pe lîngă trebile de deputat, pe lîngă studiile pe care le faci (urmează cursurile fără frecvență, în anul II, ai școlii politehnice), ai datorii de cap de familie... (Aflasem că de un an, doi e însurat și-așteaptă, și-un urmaș).

— Adevărat, dar poți să-mi spui d-ta care sînt limitele familiei mele?... Oare societatea în care trăiesc nu-i o familie?! Alegătorii care mi-au dat votul nu-s și ei o familie? Tovarășii din fabrică nu-s o familie!? De ce se fac discriminări nejuste? Pe fiecare treaptă în parte, hai să zic în fiecare „familie" în parte, am îndatoriri și, firește, ca orice om de cuvînt, pe care alții se bizuie, trebuie să le îndeplinesc... Și pentru toate TREBUIE să am timp...

Victor Pavlovici Morozov, deputatul sovietului raional, mi-a argumentat apoi. Și m-a convins. Dacă într-o familie o mătușă bătrînă ori un unchi are nevoie de ajutor pentru a-și rezolva mai repede, să zicem dreptările la pensie, nu este de datoria unui membru al familiei, mai tînăr, mai sprinten și mai cunoscător, să-i dea o mînă de ajutor? Este, firește. Și-ar fi cel puțin imoral dacă, pretextînd că n-are timp, s-ar da înlături de la această treabă. Deputatul n-are legătură de rudenie cu alegătorii, dar ei l-au ales ca să-i ajute. Poate el atunci să spună „n-am timp" față de cei care l-au ales printr-un act voluntar și nu l-au primit independent de voința lor, cu legătura de rudenie? Iarăși nu! Vin apoi trebile din fabrică, la rînd. Ele trebuie împlinite căci munca de-aici reprezintă baza subzistenței. Sînt de făcut multe deci foarte multe. Care-i calea să le poți face pe toate? Una singură: învățătura pentru a putea dobîndi o mai largă pricepere, mai multe cunoștințe. Și așa, socotind toate nevoile pomenite și toate îndatoririle, se crează și timpul.

— De unde îl scoți, ai să mă întrebi — zimbi Victor Pavlovici în încheiere. După părerea mea — și insistă iarăși — după părerea mea, din DORINȚA de a le face pe toate acestea. Soluția practică? Un ceas mai puțin de somn. Vă asigur că merită...

M-am despărțit în poarta redacției „Izvestiei" de noua mea cunoștință și n-aș fi crezut c-am să scriu vreodată despre această lăturală convorbirii noastre de atunci. Dar, zilele trecute, pe cînd stăteam de vorbă cu niște activiști din sfaturile populare pe marginea recentei plenare a C.C. al P.M.R., am auzit, în toiul discuției, observația plină de adevăr: „sarcinile noastre ca să fie îndeplinite cer o activitate mult mai intensă din partea deputaților; scuza știută „n-am timp", „n-am cînd le face pe toate" va trebui s-o auzim mai rar din partea lor..." M-am gîndit atunci că părerile lui Victor Pavlovici Morozov merită luate în considerație de acei deputați ai noștri, care, citeodată, în loc de treabă răspund „n-am timp..." Și-am gîndit așa pentru că socot c-avea dreptate cel ce spunea că deputaților li se cere să prețuiască bine timpul hărăzit trebilor de deputat, astăzi mai mult decît ieri, ținînd seama de sarcinile mari, de răspunderile deosebite ale sfaturilor noastre populare în urma măsurilor luate de partid.

VIRGIL DÂNCIULESCU

INFORMAȚII

Simbătă dimineața au părăsit Capitala plecînd spre Berlin tovarășii Martin Covaci, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și constructorilor de mașini și Petre Albu, șef adjunct al secției relații internaționale a C.C.S., care vor participa la ședința Comitetului administrativ al Uniunii internaționale sindicale metal și construcții de mașini, departamente profesionale al F.S.M.

★

Simbătă dimineața a avut loc în amfiteatrul „Spiru Haret" al Universității „C. I. Parhon", ședința de închidere a conferinței pe țară a Societății de științe matematice și fizice din R.P.R.

(Agerpres)

CANTINA UZINELOR „REPUBLICA"

Uzinele „Republica" din Capitală s-au dezvoltat simțitor în anii de democrație populară. Paralel cu dezvoltarea uzinelor s-au luat și o serie întreagă de măsuri social-culturale, care au dus la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor de aci.

In clișeu: Aspect din sala de mese a cantinei uzinelor „Republica".

Foto: AGERPRES

Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mureș a împlinit zece ani de activitate

TG. MUREȘ — Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mureș a împlinit 10 ani de activitate. După mai bine de un secol și jumătate de frămîntări pentru înființarea unui teatru permanent în limba maghiară la Tg. Mureș acum 10 ani, după eliberarea țării noastre, la Tg. Mureș a fost înființat Teatrul Secuiesc de Stat.

Acest însemnat eveniment în viața culturală a țării noastre a fost salutat cu multă bucurie. Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. a adresat direcției Teatrului Secuiesc de Stat un mesaj de călduroase felicitări.

Au trimis de asemenea mesaje de salut artistele poporului din R.P.R. Lucia Sturdza Bulandra și Aura Buzescu, artista emerită a R.P.R. Lili Poor Janovics și colectivele Teatrului Național „Vasile Alecsandri" din Iași și Teatrului Maghiar de Stat din Cluj, colectivele redacționale ale ziarelor „Scînteia", „Romînia liberă", și ale revistelor „Contemporanul", „Teatru" etc.

Colectivul Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș a mai primit o scrisoare de felicitări din partea Teatrului de Stat din Moscova „Comsomolul leninist", scrisoare semnată de Sofia Ghiaițimtova, artistă a poporului din R.S.F.S.R.

Remarcabilul eveniment în viața artistică a țării noastre — aniversarea a 10 ani de la înființarea Teatrului Secuiesc de Stat — a fost sărbătorit simbătă la prînz printr-o ședință festivă care a avut loc în sala mare a Palatului Cultural din Tg. Mureș.

Au fost de față tovarășii: Fazekas Janos, secretar al C. C. al P. M. R., Ion Cozma ministrul Căilor Ferate, Csuppor Ludovic prim secretar al comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare, și scriitorul Kovacs Gyorgy, membri ai C.C. al P.M.R., Ileana Răceanu, membru supleant al C.C. al P.M.R., reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R. ș.a.

Ședința festivă a fost deschisă de tov. Kozma Janos, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular al orașului Tg. Mureș.

Directorul Teatrului Secuiesc de Stat, Tompa Miklos, maestru emerit al artei din R.P.R., a înfățișat apoi realizările teatrului în cei 10 ani de existență.

Bugyi Pal, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, după ce a felicitat colectivul Teatrului Secuiesc de Stat, a dat citire decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. prin care se conferă titlul de artist al poporului din R.P.R. actorului Kovacs Gyorgyi, iar titlul de artist emerit al R.P.R. actorilor Koszegi Margit, Andrasi Marton și Varady Rudolf. Printr-un alt decret s-a conferit Ordinul Muncii clasa II-a unui număr de 5 actori: Tompa Miklos, Lantos Bela, Borovszky Oszkar, Varga Jozsef și Ovari Dezső, iar Ordinul Muncii clasa III-a și Medalia Muncii unui număr de 20 actori și tehnicieni ai Teatrului.

La propunerea artistei Koszegi Margit s-a hotărît cu entuziasm, trimiterea unor telegrame de salut Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Seara, a avut loc premiera de gală a piesei „Budai Nagi Antal" de Kos Karoly.

(Agerpres)

Plenara a II-a a C.C. al U.T.M.

În zilele de 10 și 11 ianuarie 1957 a avut loc Plenara a II-a a C.C. al U.T.M., cu următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în mobilizarea tineretului pentru aplicarea în viață a hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

2. Raport cu privire la munca U.T.M. pentru îndoplinirea sarcinilor stabilite de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților.

3. Aprobarea planului cu privire la pregătirile și participarea tineretului din R.P.R. la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

4. Raport cu privire la rezultatele acțiunii de preschimbare a documentelor de U.T.M.

Plenara a adoptat hotărîri corespunzătoare în legătură cu fiecare din problemele discutate.

La plenară a luat parte tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

(Agerpres)

Artiști sovietici în țara noastră

La invitația A.R.L.U.S.-ului, colectivul de artiști sovietici din Moscova care se află în țara noastră va da o serie de concerte la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din București. Colectivul este compus din Pavel Volovov, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., artist al poporului din R.S.S. Uzbeka, Mihail Alexandrovici, artist emerit al R.S.F.S.R., Anatolie Jugov, artist emerit al R.S.S. Lituaniană, Boris Morgunov, artist al Filarmonicii din Moscova, Lidia Melnikova, solistă a Filarmonicii din Moscova, Olga Voronet, solistă a Uniunii de turnee și concerte din R.S.F.S.R., Lilia Novgorodova și Iurii Mironov, soliști ai baletului din Uniunea de turnee și concerte din R.S.F.S.R., Rafail Bobkov, Litfia și Iurii Mozjuhin, artiști ai Uniunii de turnee și concerte din R.S.F.S.R., pianistul Isaac Izacec, precum și cvartetul de stat „Borodin", compus din R. Dubinski, I. Alexandrov, D. Sebalin și V. Berlinski. Colectivul de artiști din Moscova va prezenta 7 concerte la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice în zilele de 17,18,19 și 20 ianuarie.

(Agerpres)

Lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprinderi

(Urmare din pag. 1-a)

de multe ori necesitățile producției reclamau acest lucru. Așa de exemplu nu puteam deplasa muncitori de bază sau auxiliari, personal neindustrial și personal tehnico-administrativ de la un sector la altul sau de la un serviciu la altul potrivit cerințelor producției. Nu puține au fost cazurile cînd, din acest considerent, în unele secții, muncitorii erau prea aglomerați cu lucrul iar în altele nu aveau ce lucra.

— Cum vedeți rezolvarea acestor probleme în lumina hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R.?

Rezolvarea acestor probleme, ca și a altora despre care n-am pomenit, va fi făcută în mod favorabil prin aplicarea măsurilor privind lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprinderi.

Așa de exemplu, în ce privește planificarea producției prin nominalizarea principalelor sortimente ale fabricii conducerea întreprinderii va putea să producă celelalte sortimente în funcție de specificul materiilor prime și al procesului de fabricație dar mai ales al cerințelor beneficiarilor. Un cîmp mai larg de acțiune va fi acordat conducerilor de întreprinderi în lumina hotărîrilor plenarei și în ce privește planul forțelor de muncă și cel de salarii în limita bineînțeles a plafonului stabilit de la centru.

— După cîte cunoaștem, fabrica „Kirov" se numără printre unitățile unde se va experimenta noua metodologie de planificare a producției industriei ușoare. Ce ne puteți spune în această direcție?

Noua metodologie de planificare a producției industriei ușoare, potrivit căreia în cadrul grupelor mari de produse determinarea articolului sau sortimentului va rămîne o problemă exclusivă între întreprinderile producătoare și beneficiare, constituie un prim pas făcut pe calea lărgirii atribuțiilor conducerilor de întreprinderi. Ea va influența pozitiv crearea de noi articole și sortimente în sensul ca ele să reflecte cerințele populației.

În acest sens încă din trimestrul IV al anului trecut întreprinderea noastră a prezentat comerțului o gamă de produse (încălțăminte, articole de marochinărie etc.). În baza contractelor încheiate cu comerțul întreprinderea noastră a stabilit articolele și sortimentele ce le va produce în trimestrul I al acestui an, fapt ce ne deschide perspectiva unei contribuții tot mai însemnate la aprovizionarea populației cu încălțăminte, articole de marochinărie pe gustul și cerințele consumatorilor.

MUNCITORILOR PETROLIȘTI

INTERVIUL NOSTRU

CONDIȚII DE VIAȚĂ TOT MAI BUNE

— 4562 apartamente date în folosință petroliștilor
— Salariul mediu a crescut cu 13 la sută
— O propunere de care ar trebui să țină seama Ministerul Sănătății

cu tovarășul
ION DUMITRU
Ministrul Industriei Petrolului

Cu și în celelalte ramuri ale economiei, în sectorul industriei petrolifere s-au obținut în ultimii ani importante îmbunătățiri în direcția ridicării nivelului material și cultural al muncitorilor. Pentru a face cunoscute cititorilor noștri realizările obținute în acest domeniu, precum și perspectivele existente pentru viitor, ne-am adresat tov. Dumitru Ion, ministrul Industriei Petrolului, cu rugămintea de a ne vorbi despre preocuparea ministerului pentru creșterea bunăstării a muncitorilor petroliști.

— V-am ruga să ne spuneți ce s-a realizat în ultimii ani în privința construcțiilor social-culturale pentru petroliști.

— În anii primului cincinal volumul de construcții social-culturale și sanitar-gospodărești realizat în sectorul nostru de activitate este nemaiîntîlnit în istoria petroliștilor din țara noastră. În această perioadă s-au efectuat construcții de locuințe, cantine, lucrări social-culturale și pentru ocrotirea sănătății în valoare de 267.887.000 lei. La 1 ianuarie 1956 fondul de locuințe al Ministerului Industriei Petrolului era de 4.562 apartamente, dintre care pe șantierele de la Moinești, Onești, Dărmănești, Ploiești, Dragomirești, Oltenia au fost construite și date în folosință în primul cincinal 1.400 apartamente. Lîngă Moinești, în anii primului cincinal a apărut o nouă așezare, Lucăcești, orășelul petroliștilor, cu 387 apartamente, un club modern cu sală de spectacole de 500 de locuri două blocuri pentru necăsătoriți, o creșă, un strand, magazine alimentare și un restaurant. Un asemenea orășel se construiește și la Onești. Pe lîngă acestea au mai fost date în folosință 500 apartamente construite din credite acordate de stat, iar în căminele colective locuiesc peste 28.000 muncitori.

Trebuie spus totuși că fondul de locuințe existent este insuficient, în special în noile regiuni petrolifere Pitești și Oltenia. Sumele alocate pentru construcții în anii viitori vor satisface aproape în întregime nevoile mereu crescînde de locuințe.

— Care este preocuparea ministerului pentru aprovizionarea cantinelor și a muncitorilor cu alimente?

— În școlile, rafinăriile, uzinele metalurgice și celelalte unități ale Ministerului Industriei Petrolului, funcționează 151 cantine, în care se servesc zilnic circa 40.000 mese. Pe lîngă cantine mai funcționează 42 bufete. În plus, în diferite centre muncitorești au fost înființate 42 magazine alimentare din rețeaua comerțului interior, zece ale cooperației, 19 magazine cu produse industriale și 8 mixte.

Nu întotdeauna aceste magazine sînt însă aprovizionate cu produse cerute de muncitorii noștri. De aceea, credem că organizațiile comerciale locale, precum și cele ale cooperației, fie ele din Moinești, Pitești, Ploiești, sau Oltenia, trebuie să dea mai multă atenție aprovizionării muncitorilor petroliști și să-și îndrepte atenția spre procurarea mărfurilor cerute de aceștia.

Cît privește aprovizionarea cantinelor, s-a dus o muncă susținută de organele noastre administrative, pentru buna aprovizionare a acestora cu alimente, carne, legume și zarzavaturi. Atenția noastră a fost îndreptată spre crearea și dezvoltarea gospodăriilor anexe care urmau să ne satisfacă marea majoritate a cerințelor de alimente. Așa se explică de ce pornindu-se în anul 1950 cu o singură gospodărie agricolă anexă de 20 de hectare, s-a ajuns la sfîrșitul anului 1955 la 27 gospodării anexe cu 4.900 hectare. Reușisem astfel să asigurăm o puternică bază furajeră proprie pentru creșterea de animale, pentru producția de carne, precum și de legume și zarzavaturi. În prezent aceste gospodării au trecut la Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat. Pentru a face față și pe viitor acestei sarcini, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat trebuie să respecte cu strictețe contractele încheiate.

— Știm că anul trecut a fost aplicat un nou sistem de salarizare pentru petroliști. Ce ne-ați putea spune despre acest lucru?

— Pentru a se asigura o mai justă stimulare materială a muncitorilor, noul sistem prevede o salarizare superioară pentru foraj; diferențiază munca în acord față de cea în regie și munca efectuată în condiții vătămătoare față de cea normală.

Noul sistem de salarizare acordă muncitorilor care lucrează în șantiere ce sînt în dezvoltare, un spor între 10-30 la sută la cîștigul total, iar celor care lucrează în locuri de muncă izolate sau cu altitudini de peste 1.000 metri, un spor pînă la 40 la sută. În urma aplicării noului sistem de salarizare, salariul mediu pe minister a crescut cu 13 la sută, iar pe sectoarele de bază a crescut în felul următor: foraj cu 17 la sută, extracție și prelucrare cu 15 la sută. În plus începînd din luna septembrie anul trecut se acordă premii progresive muncitorilor și maiștrilor de la lucrări de construcție și montaj pentru executarea în termen și înainte de termen a obiectivelor și a părților de obiectiv în lucru.

Pe baza sistemului de premiere existent, conducerea trustului foraj Moinești de exemplu a acordat nu de mult premii în bani unor brigăzi de petroliști care au obținut rezultate deosebite în muncă. Membrii brigăzii condusă de Meleție Drugea și Marin Ilie care au forat sondele „gemene" nr. 616-627 cu 71 zile înainte de termen au fost premiați cu 131.000 lei. De asemenea, brigada condusă de C. Bralea care a săpat la sonda nr. 1 Miboc pînă la adîncimea de 1.500 metri într-un timp mai scurt cu 73 de zile decît prevedea planul a primit un premiu în valoare de 60.000 lei. Această sumă reprezintă 50 la sută din totalul premiului cuvenit, restul urmînd a fi acordat brigăzii la darea în producție a sondei. Astfel, noul sistem de salarizare și premiere este un stimulent în lupta pentru îndeplinirea planului, pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru realizarea de economii și îmbunătățirea calității produselor.

— Ne spuneați la început de construcțiile de locuințe. Ne-ar interesa ce perspective aveți pentru rezolvarea acestei probleme.

— Fondurile alocate pentru construcții în anii viitori vor rezolva în mare parte problema locuințelor. Pe baza acestor fonduri sînt în curs de executare la Ploiești 65 apartamente, în regiunea Pitești 132, în Oltenia 81 apartamente. În curs de terminare sînt alte 300 de apartamente construite cu credite acordate de stat petroliștilor. Începînd din anul 1956 s-a trecut la construirea de dormitoare colective din zid, compartimentate în camere, cu toate dependințele necesare, care vor permite o cazare incomparabil mai bună decît în baracamentele cu două dormitoare. Pentru a rezolva într-un timp mai scurt problema locuințelor este necesar ca Ministerul Construcțiilor să oblige întreprinderile sale ce construiesc pentru petroliști, să execute în termenele stabilite construcțiile începute. Trebuie să arătăm că construcțiile din orașul muncitoresc de la Onești și altele, au rămas în urmă și anul acesta.

— Ce alte aspecte ale grijii pentru viața muncitorilor petroliști vă mai preocupă?

— În rîndurile de față nu am vorbit nimic despre asistența medicală. De aceea cred că nu este lipsit de interes să arătăm cîteva aspecte din acest domeniu.

În cadrul Ministerului Industriei Petrolului funcționează 13 servicii medico-sanitare, 39 puncte de sănătate cu medici și alte 25 cu felceri. Pe baza unei înțelegeri între conducerea ministerului nostru și cea a Ministerului Sănătății, personalul sanitar aparține din punct de vedere administrativ de Ministerul Industriei Petrolului, iar îndrumarea tehnică o primește din partea organelor Ministerului Sănătății. În aceste condiții noi am reușit să asigurăm muncitorilor petroliști asistența medicală preferențială și în bune condițiuni. În momentul de față însă Ministerul Sănătății nu mai este de acord ca personalul medical să aparțină de noi. Din desele discuții ce au avut loc pe această problemă se pare că Ministerul Sănătății nu a înțeles cît de important este pentru noi ca personalul sanitar să depindă de Ministerul Industriei Petrolului, pentru a satisface nevoile în acest sector de activitate. O asemenea organizare există și la alte ministere, dînd bune rezultate.

Am propune de acea ca Ministerul Sănătății să reexamineze această hotărîre, ceea ce ar fi în folosul petroliștilor.

În încheiere ținem să arătăm că măsurile preconizate de recenta plenară a C.C. al P.M.R. privind îmbunătățirea sistemului de salarizare, lărgirea atribuțiilor conducerilor întreprinderilor și sfaturilor populare deschid perspective mari pentru crearea unor condițiuni de viață tot mai bune pentru muncitorii petroliști.

I. FICIU

NOTE ȘI COMENTARII

Posibilități nefolosite

În ultimii ani rețeaua comercială din Timișoara s-a dezvoltat simțitor. În centru și la periferii numeroase unități comerciale de tot felul — restaurante și bufete, magazine cu produse alimentare și industriale — prezintă și distribuie în condiții civilizate un bogat și variat sortiment de mărfuri.

Pentru unele străzi însă, tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular orășenesc și al celui regional, au o inexplicabilă indiferență. Strada Gh. Dimitrov, de pildă, se află cam la 300 metri depărtare de clădirea sfatului popular regional. Totodată, în arhiva sfatului se află textul unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri, prin care se stabilește, — pentru îmbunătățirea bazei materiale de aprovizionare a populației, — retrocedarea către comerț a tuturor localurilor folosite pînă în acest scop.

Cu toate acestea, din cele 42 de localuri comerciale din această stradă, numai trei sînt folosite de comerțul de stat. Un magazin alimentar, un bufet și un magazin cu produse industriale, sînt tot ce au găsit de cuviință organele locale să înființeze aci, cu toate că dispun de fonduri însemnate, alocate de statul nostru, special pentru amenajarea și înzestrarea localurilor nefolosite încă. Dovadă că aceste localuri sînt situate într-un vast comercial potrivit, o constituie faptul că 18 din ele sînt folosite ca ateliere și magazine particulare. În același timp însă alte 18 localuri sînt tot ce vreți — depozite, cantine — numai ceea ce ar trebui să fie nu sînt.

Dar chiar pe o porțiune a bulevardului principal, pe care se află sediul sfatului regional și anume, între acest sediu și „Librăria Noastră", pe lîngă cîteva ateliere ale cooperației meșteșugărești sînt 10 localuri comerciale folosite ca birouri și depozite, 9 magazine și ateliere particulare și numai 5 magazine ale comerțului de stat.

Sugerăm secției comerciale regionale și celei orășenești, comitetelor executive respective, să privească din nou, cu atenție, — e atît de lesne doar, „terenul" se află la o aruncătură de băț — textul H.C.M. 799, localurile de care pot dispune, bugetele în care se află mulți bani nefolosiți și să pornească imediat la treabă, spre satisfacția cumpărătorilor.

Denumiri multiplicate

Răsfoind un ghid al Bucureștilor în căutarea unor indicații, ai ocazie să constați o anomalie care dă ghes imaginației să închipuie o seamă de situații care de care mai hazlii, deși pentru cei care ar trebui să le suporte n-ar avea nici un haz. De pildă: să ne închipuim un cetățean care este așteptat în o anumită oră într-o locuință din strada I. C. Frimu — dar au cunoaște raionul. Pornind de la 8 dimineața ar putea să ajungă seara la orele 20 la adresa căutată, presupunînd că ar căuta-o metodic, lutnd la rînd cele 8 raioane ale Capitalei deoarece în fiecare în parte se află străzi cu acest nume. Situații asemănătoare s-ar produce și în căutarea străzilor N. Bălcescu (10), Cimpului (7), Mărăgești (8) și multe altele.

Uneori nici cunoașterea raionului n-ar folosi deoarece în același raion se pot întîlni mai multe străzi cu același nume. Numai în raionul 23 August, de pildă, sînt trei străzi „I. C. Frimu", patru „Closca", două „Al. I. Cuza" trei „Duzilor", și multe alte dublete și triplete. (Cu asemenea termene sînt desemnate aceste situații la serviciul nomenclaturii Capitalei).

De altfel părăsind domeniul imaginației poți constata ușor, pe „concret" cît încurcă pe cetățeni, și ce greutăți au oficiile poștale din cauza acestei anomalii. Serviciul nomenclaturii Capitalei primește adesea telefoane din țară pentru a da lămuriri în legătură cu denumirile multiplicate ale străzilor.

Denumirile reale și unice care ar trebui să pună capăt odată pentru totdeauna încurcăturilor de acest fel, întîrzie să apară. Vreți să știți de ce? Fiindcă o serie de comisii care se succed „studiază" această problemă de circa trei ani (odată cu alcătuirea unui nou ghid al Capitalei) sub atenta „îndrumare" a sfatului popular al Capitalei.

Pînă cînd mai are de gînd comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei să tolereze această situație?

Ar fi bine dacă...

...instalațiile electrice din garniturile de tren ce deservesc ruta Abrud-Turda ar fi mai bine controlate, apre a se evita desele cazuri cînd cetățenii sînt nevoiți să călătorească pe întuneric. (I. Abrudan).

...Direcția Generală a Radiodifuziunii ar lua măsuri pentru ca „emisiunea agrară" ce se transmite în fiecare dimineață la orele 6.15 să fie programată după amiază pe portocala ternii, deoarece la ora aceea sătenii nu pot merge ca s.o asculte la căminul cultural. (N. Vișescu).

...comitetul executiv al sfatului popular al orașului Bălești s-ar preocupa nu numai de pavarea trotuarelor și pietruirea străzilor din centrul orașului ci și de asfaltarea gropilor de pe străzile periferice.

...autobuzele D.G.T.A. care pleacă din Ploești și deservesc trasecle regionale și-ar respecta cu strictețe orarul stabilit și nu ar pleca cu întîrzieri care depășesc uneori 30 minute.

Sport

Campionatele internaționale de tenis de masă ale R.P.R.

Cei peste 4000 de spectatori prezenți ieri după amiază în sala Floreasca din Capitală, au asistat la jocuri echilibrate, disputate la un bun nivel tehnic și deosebit de interesante prin pasionanta evoluție a scorului și dinamismul lor.

La simplu băieți, principala întîlnire a zilei a opus pe tînărul nostru campion, **Tiberiu Harasztosi**, jucătorului cehoslovac **Vihnanovski**. Condus în setul decisiv cu 11—3, **Harasztosi** a avut o revenire excepțională și refăcînd punct după punct a cîștigat întîlnirea cu 3—2. O altă partidă interesantă au furnizat **T. Reiter** (R.P.R.) și **F. Tokar** (R. Cehoslovacă). În vervă de joc, Reiter a reeditat performanța obținută cu 2 zile în urmă cîștigînd cu 3—2.

Iată pe cei 8 concurenți calificați în sferturile de finală la simplu băieți: **Stipek** (R. Cehoslovacă), **Gyetvay** (R.P. Ungară), **Peterffi** (R. P. Ungară), **Hu Bin-cluan** (R.P. Chineză), **Bubony** (R.P.Ungară), **Harasztosi** (R.P.R.), **Reiter** (R.P.R.) și **Berczic** (R. P. Ungară).

La simplu fete s-au înregistrat rezultatele: **Rozeanu** (R.P.R.) — **Mosoczy** (R.P. Ungară) 3—0; **Sun Mei-in** (R.P. Chineză) — **Hruşkova** (R. Cehoslovacă) 3—0; **Kerekes** (R.P. Ungară) — **Schwarkova** (R. Cehoslovacă) 3—1; **Zeller** (R.P.R.) — **Krejkova** (R. Cehoslovacă) 3—0. În semifinale se întîlnesc **Rozeanu** — **Sun-Mei-in** și **Kerekes** — **Zeller**.

În cadrul turneelor de consolare s-au calificat pentru finale: **Maria Golopența** (R.P.R.) și **C. Iavory** (R.P. Ungară) la simplu fete și **R. Mikes** (R. Cehoslovacă) și **Van Ciuan-iao** (R.P. Chineză) la simplu băieți.

Astăzi de la ora 9 dimineața au loc semifinalele la simplu fete, turul III și semifinalele la dublu mixt și dublu băieți, sferturile de finală la simplu băieți și finalele turneelor de consolare. După amiază de la ora 16 se dispută semifinalele la simplu băieți și finalele la toate probele.

A. PAPAIANOPOL

Turul ciclist al Egiptului

CAIRO. Din vechiul oraș egiptean Luxor s-a dat simbătă startul în cel de al 4-lea Tur ciclist al Egiptului tradițională competiție la care participă 45 de concurenți din R. P. Bulgaria, Egipt, R. D. Germană, R. P. Federativă Iugoslavia, Maroc, R. P. Polonă, R. P. Romînă, Siria și Tunisia. Prima etapă s-a desfășurat de la Luxor la Kena, pe valea Nilului, pe o căldură cu adevărat tropicală. Distanța scurtă a acestei prime etape, numai 68 km a făcut ca plutonul să se mențină compact aproape tot timpul cursei. Cu 15 km înainte de sosire a evadat din pluton marocanul Mohamed Ben Taher în urmărirea căruia au pornit cicliștii germani. Ciclistul marocan a rezistat acestui atac și a reușit să sosească primul la Kena cronometrat cu timpul de 1h 56'20". La 30" a sosit germanul Werner Malitz și după el, la 1 minut, un pluton mare în care se aflau și ciclișți romîni. Sprintul acestui pluton a fost cîștigat de Horst Tuller (R. D. Germană).

Ciclișții romîni nu au fost prea activi în această etapă, resimțindu-se de pe urma unei călătorii obositoare și a căldurii foarte mari.

Astăzi se desfășoară etapa a doua Kena-Sohag (135 km).

(Agerpres)

Actualitatea INTERNAŢIONALĂ

La Varşovia au început

Tratativele între delegaţiile guvernamentale ale R.P. Chineze şi R.P. Polone

VARŞOVIA 12. — Corespondentul Agerpres transmite: La 11 ianuarie au început tratativele dintre delegaţiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineze şi Republicii Populare Polone. Din partea chineză, la tratative participă Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, mareşalul He Lun, locţiitor al premierului, Van Tzia-sian, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe şi Van Bin-nan, ambasador plenipotenţiar al R. P. Chineze în Polonia.

Din partea poloneză la tratative participă W. Gomulka, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, A. Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat, J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri, A. Rapacki, ministrul Afacerilor Externe, E. Ochab şi R. Zambrowski, membri în Biroul Politic al P.M.U.P., M. Naszkowski, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe şi S. Kiryliuk, ambasadorul plenipotenţiar al Poloniei în Republica Populară Chineză. La 12 ianuarie tratativele vor continua.

La 11 ianuarie, J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone a oferit o recepţie cu prilejul vizitei în Polonia a premierului Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu En-lai. La recepţie au luat parte W. Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., A. Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat, membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., membri ai guvernului şi Consiliului de Stat, generali şi ofiţeri ai armatei poloneze, oameni de ştiinţă, cultură şi artă, reprezentanţi ai vieţii publice.

In timpul recepţiei J. Cyrankiewicz, Ciu En-lai şi W. Gomulka au rostit cuvîntări.

Mitingul de la Palatul Culturii şi Ştiinţei

VARŞOVIA 12 (Agerpres). — Delegaţia guvernamentală chineză în frunte cu Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, care se află în Polonia la invitaţia guvernului polonez, vizitează Varşovia.

A. Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, a oferit în cinstea lui Ciu En-lai un dejun la care au participat membrii delegaţiei guvernamentale chineze, precum şi conducătorii Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi ai guvernului polonez. In seara aceleiaşi zile, în sala Congreselor a Palatului Culturii şi Ştiinţei a avut loc un miting consacrat vizitei în Polonia a delegaţiei guvernamentale a R. P. Chineze.

Luînd cuvîntul, J. Cyrankiewicz a spus că poporul polonez consideră vizita delegaţiei guvernamentale chineze ca un uriaş eveniment politic.

Asistenţa a întîmpinat cu aplauze prelungite apariţia la tribună a lui Ciu En-lai, conducătorul delegaţiei guvernamentale chineze.

El a transmis poporului polonez şi locuitorilor Varşoviei în numele poporului chinez urări frăţeşti, cordiale.

INTREVEDERE DULLES-PINEAU

Guvernul francez caută să obţină sprijinul S.U.A. în:

— problema algeriană
— reglementarea (fie şi provizorie) a problemei Suezului
— recompensarea Israelului (pentru atacarea Egiptului)

WASHINGTON 12 (Agerpres). — La 11 ianuarie a avut loc la Departamentul de stat al S.U.A. o întrevedere între Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei şi John Foster Dulles. In cadrul acestei întrevederi Pineau a expus punctul de vedere al guvernului francez în problemele privind Algeria, Orientul Mijlociu, Europa şi dezarmarea.

In legătură cu apropiata discutare la O.N.U. a problemei algeriene, **Pineau a încercat să obţină sprijinul S.U.A. pentru poziţia guvernului francez.**

In cursul întrevederii cu Dulles, Pineau a insistat de asemenea pentru realizarea unei reglementări cel puţin provizorii, a problemei Canalului de Suez încă înainte ca acesta să fie deblocat şi redat traficului.

Pineau a exprimat lui Dulles dorinţa de a se schimba actuala convenţie de armistiţiu dintre Israel şi ţările arabe în sensul acordării unor noi garanţii internaţionale Israelului în regiunea Gaza. Cu alte cuvinte, **Pineau insistă pentru recompensarea Israelului, care în complicitate cu Anglia şi Franţa a participat la agresiunea împotriva Egiptului.**

Prezentînd acţiunile întreprinse pentru „unificarea" Europei occidentale, Pineau a arătat că ar fi de dorit ca Anglia să participe mai intens la aceste acţiuni.

Relatînd întrevederea dintre Dulles şi Pineau, agenţia „FRANCE PRESSE", nu precizează care a fost atitudinea adoptată de secretarul Departamentului de stat faţă de problemele discutate. Observatorii politici consideră că *DULLES, PRIMIND RAPORTUL LUI PINEAU, A CAUTAT SA NU SE ANGAJEZE ŞI SA-ŞI PASTREZE INTREAGA LIBERTATE DE ACŢIUNE.*

Iar n-a avut noroc „cronicarul"

După întoarcerea de la Melbourne am aflat că „Vocea Americii", îngrijorată subit de şansele sportivilor romîni la Olimpiadă, ne-a transformat în doi timpi şi trei mişcări pe mine, pe Iolanda Balaş, pe Mircea Dobrescu, în „autentici reprezentanţi ai aşa zisei „vechi generaţii de sportivi". Prost a nimerit-o atunci comentatorul postului american, străin cu totul în ale sportului. Am citit cu plăcere, de aceea, articolele apărute pe această temă în „Scînteia", „Romînia liberă" şi „Sportul popular", în care defăimătorii regimului nostru, ai sportului nostru, au primit usturătorul răspuns cuvenit. Cu aceasta am socotit, ca o consecinţă elementară, povestea încheiată.

Se pare însă că „vocea" nu s-a mulţumit cu ridicolul pe care l-a cucerit. Sau că „specialistul" sportiv, muştruluit de patronii săi pentru gafa săvîrşită, a căutat să dovedească din nou acestora cît este de zelos. Aşa încît, într-o emisiune recentă, s-a „ocupat" din nou de sportivii romîni. De astă dată, aşa cum am fost informată, „vocea" s-a adresat ascultătorilor săi ca să-i avertizeze asupra unor pretinse „informaţii eronate" apărute în ziarul „Romînia liberă" din 9 decembrie 1956, cu privire la vîrsta mai multor membri ai echipei romîneşti care au participat la Jocurile Olimpice de la Melbourne. Astfel, „vocea" spunea: „Cum adică, domnişoara Lia Manoliu, spre exemplu, din echipa olimpică romînă, nu este una şi aceeaşi persoană cu domnişoara Manoliu care în 1942 era membră la A.N.E.F. de la Bucureşti?"

Presupusul cronicar sportiv al „vocii" n-are nici un motiv să se laude. Cu un foarte mic efort ar fi putut afla că în 1942 aveam 10 ani, iar singurul teren de sport ce-l cunoşteam atunci era... balconul casei. Adevărul adevărat e că de aici se vedea, undeva departe, la orizont, A.N.E.F.-ul şi stadionul din Dealul Spirii. E greu ca pe această bază să pot considera că am fost studentă la A.N.E.F.! Mai ales că studentă am devenit abia în 1951 şi nu la A.N.E.F. ci la Institutul Politehnic.

Tot cu un mic efort, aşa zisul cronicar al „vocii" ar mai fi putut afla că primele mele succese atletice datează din anul 1949 cînd, ca elevă, am cîştigat campionatul şcolar şi campionatul naţional de junioare. Or, după socoteala „vocii" pe atunci aş fi avut vreo... 30 de ani! Puţin cam mult pentru o junioară!

Iar n-a avut noroc „cronicarul" cu pricina, iar a nimerit ca Ieremia cel din poveste, care a proptit oiştea-n gard. E riscul „meseriei" atunci cînd ai ales-o pe aceea de a sluji o „voce" a cărei misiune e să mintă, să mintă, să mintă.

Ing. LIA MANOLIU
maestră a sportului

Orientul arab respinge „doctrina Eisenhower"

EL RIMAUI
ministru de stat pentru Afacerile Externe al Iordaniei
: „Popoarele arabe trebuie să se încreadă în propriile lor forţe pentru a face faţă primejdiilor care le ameninţă"

CAIRO 12 (Agerpres). — La 11 ianuarie *Abdullah El Rimaui*, ministru de stat pentru Afacerile Externe al Iordaniei şi membru în delegaţia guvernamentală iordaniană care se află la Cairo, a făcut agenţiei MEN o declaraţie în legătură cu situaţia actuală din Orientul Mijlociu.

Referindu-se la „doctrina Eisenhower", El Rimaui a declarat că guvernul Iordaniei şi-a făcut cunoscută poziţia sa faţă de politica Statelor Unite în Orientul Mijlociu încă înainte de prezentarea acestei „doctrine" în faţa Congresului. Poziţia Iordaniei, a spus El Rimaui, se poate rezuma astfel: *„Ţara noastră refuză să admită teoria potrivit căreia în Orientul Mijlociu ar exista un „vid" şi că el ar trebui umplut de către o altă mare putere. POPOARELE ARABE TREBUIE SA SE INCREADA IN PROPRIILE LOR FORŢE PENTRU A FACE FAŢA PRIMEJDIILOR CARE LE AMENINŢA.* Iordania, a spus El Rimaui, consideră că Organizaţia Naţiunilor Unite este singurul organ competent care ar putea să menţină pacea şi securitatea în lume. Noi sîntem ferm hotărîţi să luptăm pentru menţinerea unei neutralităţi active. Prin aceasta, a spus el, înţelegem lupta împotriva imperialismului şi refuzul de a ceda în faţa presiunilor care vor să determine ţările arabe să adere la pacte militare.

Ministrul iordanian a preconizat necesitatea unei politici unificate a unor ţări arabe şi anume a Egiptului, Siriei, Iordaniei şi Arabiei Saudite faţă de „doctrina Eisenhower", politică care să satisfacă interesele naţionale ale popoarelor arabe.

In ceea ce priveşte zvonurile care au circulat în presa occidentală cu privire la o pretinsă cerere a Iordaniei de a primi ajutor financiar din partea Statelor Unite, El Rimaui a precizat că ţara sa nu a adresat S.U.A. nici o cerere de ajutor.

Comentînd născocirile despre o aşanumită „primejdie comunistă" care ar ameninţa Orientul Mijlociu, el a spus: **„Scornirile mincinoase cu privire la o aşa-zisă „penetraţie comunistă" fac parte din propaganda occidentală care inventează scuze pentru justificarea intervenţiei imperialismului în treburile interne ale ţărilor arabe".**

Adenauer provoacă derută şi nemulţumire la Washington

printr-o declaraţie făcută presei

BERLIN 12 (Agerpres). — La 11 ianuarie, cancelarul R.F. Germane, Adenauer, a organizat la Bonn o conferinţă de presă pentru ziarişti germani şi străini. Ţinînd seama, după cît se vede, de creşterea stării de spirit antimilitare în rîndurile populaţiei vestgermane, Adenauer s-a pronunţat la această conferinţă de presă pentru măsuri în vederea destinderii încordării internaţionale. El a declarat, printre altele, că în prezent experţi din R.F. Germană studiază problema creării unei zone demilitarizate în Europa. Adenauer nu a precizat însă unde trebuie să fie, după părerea lui, această zonă.

In continuare, Adenauer a declarat că numai crearea unei zone demilitarizate nu este suficientă pentru destinderea încordării în lume. El şi-a exprimat părerea că mijlocul hotărîtor în acest scop îl constituie încheierea unui acord, care să interzică folosirea armei termonucleare în scopuri militare.

Declaraţiile cancelarului Adenauer au stîrnit derută în cercurile puterilor occidentale, în primul rînd, în S.U.A. După cum anunţă corespondentul din Washington al agenţiei ASSOCIATED PRESS, deşi Casa Albă şi Departamentul de stat al S.U.A. nu s-au pronunţat încă în privinţa declaraţiei lui Adenauer asupra problemei interzicerii armei termonucleare, „reprezentanţii oficiali care determină politica", au lăsat să se înţeleagă că sînt uimiţi şi nemulţumiţi de această declaraţie.

La Washington — subliniază corespondentul agenţiei ASSOCIATED PRESS — se crede că Adenauer a cedat presiunilor opiniei publice interne şi internaţionale, deoarece se ştie cît de populară este ideia interzicerii armelor nucleare. Totodată, nu trebuie să se uite că anul 1957 este un an de alegeri generale în Germania occidentală şi că Adenauer nu poate spera într-o victorie a partidului său menţinîndu-se cu rigiditate pe poziţiile aşa-zisei „politici de forţă" condamnate de marea majoritate a poporului german.

Corespondentul din Washington al ziarului „NEW YORK HERALD TRIBUNE" scrie că „cercurile oficiale au fost zguduite şi îngrozite de chemarea cancelarului Adenauer la interzicerea bombei cu hidrogen pe scară internaţională".

Colonialismul în acţiune

YEMEN: — Oraşul Kataba atacat de maşini blindate britanice

CAIRO 12 (Agerpres). — După cum anunţă ziarele la 11 ianuarie Abdel Rahman Abu Taleb, trimisul Yemenului la Cairo, a primit o telegramă din partea regelui Yemenului, Imam Ahmed, în care se subliniază gravitatea situaţiei create în urma agresiunii engleze împotriva Yemenului, începută la 24 decembrie. Imam Ahmed însărcinează pe Abu Taleb să informeze secretariatul Ligii Ţărilor Arabe şi guvernul egiptean asupra situaţiei din Yemen.

In telegramă regele arată că LA 8 IANUARIE, ORA 20,16 MAŞINI BLINDATE ENGLEZE AU ATACAT ORAŞUL KATABA DIN YEMEN. In urma atacului au fost distruse clădiri guvernamentale, barăci ale armatei şi alte clădiri. IN DIMINEAŢA ZILEI DE 9 IANUARIE A FOST BOMBARDAT ORAŞUL EL-BEIDA.

Intr-o declaraţie pentru presă, Abu Taleb a subliniat că „SITUAŢIA DIN YEMEN DEVINE EXTREM DE GRAVA ŞI NIMENI NU TREBUIE SA CONDAMNE YEMENUL DACA VA DESCHIDE PORŢILE ACELOR PRIETENI AI SAI CARE SINT GATA SA-I VINA IN AJUTOR".

★

BONN 12 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia REUTER, legaţia Yemenului din Republica Federală Germană a dat publicităţii la 11 ianuarie o declaraţie în care se arată că aviaţia militară britanică din protectoratul Aden continuă să bombardeze oraşele şi satele yemenite, situate în apropierea frontierei cu Aden. NUMARUL VICTIMELOR SE RIDICA IN PREZENT LA MAI MULTE SUTE.

ALGERIA — Mari ciocniri în regiunea munţilor Kabilia

ALGER 12 (Agerpres). — Agenţiile de presă anunţă că în Algeria s-au semnalat în cursul zilei de 11 ianuarie noi ciocniri între trupele colonialiste franceze şi luptătorii algerieni pentru eliberarea naţională.

CELE MAI MARI CIOCNIRI AU AVUT LOC IN REGIUNEA MUNŢILOR KABILIA, IN APROPIERE DE LOCALITATEA BOGHNI. Trupele franceze au omorît aici zeci de algerieni. O altă luptă s-a produs în regiunea trecătorii Akfadu, unde au fost ucise şase persoane. Autorităţile militare franceze au anunţat că în aceste ciocniri trupele franceze au avut de suferit pierderi în oameni şi echipament militar.

Relaţii comerciale romîno-iugoslave

Aspect de la semnarea Acordului comercial şi de plăţi pe anul 1957 între R.P.R. şi R.P.F.I., care a avut loc la 10 ianuarie, a.c. la Bucureşti

„INDEPENDENŢĂ" IN STIL COLONIALIST

Incheierea tratativelor anglo-malayeze

LONDRA 12 (Agerpres). — La Londra s-au încheiat tratativele dintre Ministerul Coloniilor al Angliei şi delegaţia guvernamentală a Federaţiei Malayeze. Tratativele, care au durat cîteva săptămîni, s-au referit la relaţiile anglo-malayeze după obţinerea de către Malaya în august a.c. a „independenţei". Promisiunea de a se acorda independenţa în 1957 acestei colonii engleze a fost făcută de Anglia la începutul anului 1956, în urma cererilor perseverente ale opiniei publice malayeze.

La tratativele, care s-au desfăşurat în condiţiile unor puternice presiuni din partea Angliei a fost semnat un acord cu privire la „sistemul de apărare" al Malayei şi la acordarea de „ajutor" de către Anglia după ce Malaya va primi „independenţa".

Din comunicatul dat publicităţii rezultă că condiţiile acordurilor încheiate limitează de pe acum „suveranitatea" Malayei. Anglia capătă, de exemplu, dreptul de a menţine pe teritoriul Malayei forţe armate pe o perioadă de timp nedeterminată şi după ce-i va acorda „independenţa".

In ce priveşte „ajutorul" financiar acesta va servi în special la dezvoltarea şi întărirea forţelor armate ale Malayei şi împotriva mişcării de eliberare naţională a poporului malayez.

Ce caută dl. Lodge...

In timp ce Statele Unite pregătesc la O.N.U. reluarea campaniei împotriva Ungariei, prin elaborarea a încă unei rezoluţii provocatoare, conducătorul delegaţiei S.U.A. la Organizaţia Naţiunilor Unite, Henry Cabot Lodge, şi-a găsit o îndeletnicire suplimentară în „problema ungară". Vizitînd aşa-zisul „centru de primire al refugiaţilor unguri" de la Kilmer, el a încercat să recruteze o seamă de indivizi care să poată da Naţiunilor Unite, chipurile, „informaţii folositoare şi vitale" şi care să poată „sfătui acest organism internaţional cum să acţioneze în viitor".

Avînd în vedere ce fel de elemente au fugit din Ungaria după zdrobirea puciului contrarevoluţionar, dar mai ales, ce fel de elemente au găsit găzduire în Statele Unite, e lesne de închipuit cît de obiective pot fi informaţiile pe care, odată culese, şeful delegaţiei americane va avea grijă să le fructifice în viitoarele sale acuzaţii calomnioase la O.N.U.

N-ar fi exclus însă ca dl. Lodge să fi căutat şi altceva decît informatori în rîndurile refugiaţilor unguri. De vreme ce şi-a exprimat speranţa într-o viitoare „eliberare" a Ungariei, ar fi posibil să-l fi interesat şi viitori „eliberatori"...

Refugiaţi unguri recrutaţi în legiunea străină

BERLIN 12 (Agerpres). — Ziarul „FRANKFURTER ALGEMEINE" anunţă că recent 10 refugiaţi unguri, care se aflau în lagărul de la Muhlhausen (Alsacia) au trecut pe teritoriul R.D. Germane. In cursul interogatoriului la poliţie ei au declarat că au părăsit lagărul francez pentru că s-au făcut încercări de a-i recruta în legiunea străină. Unii tineri unguri care au rămas în lagăr au fost nevoiţi să semneze angajamentul de a servi în această legiune.

Deficitul Angliei în 1956: 1.598.800.000 dolari

LONDRA 12 (Agerpres). — Potrivit datelor statistice provizorii publicate de Ministerul Comerţului, balanţa comercială a Angliei pe anul 1956 s-a soldat cu un deficit de 1.598.800.000 dolari.

In Adunarea Generală

Proiectul american de rezoluţie nu serveşte unificării Coreei

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: La şedinţa plenară din 11 ianuarie a Adunării Generale a fost aprobată în unanimitate rezoluţia prezentată de 18 ţări (Canada, Cehoslovacia, India, Anglia, U.R.S.S., S.U.A. şi altele), care însărcinează comitetul consultativ al Adunării Generale să ducă tratative cu Agenţia internaţională pentru energia atomică cu privire la relaţiile dintre acest organ şi Organizaţia Naţiunilor Unite.

Adunarea a aprobat apoi cu majoritate de voturi raportul Comitetului Politic special asupra proiectului de convenţie în legătură cu aşa numitul „sistem de consultări", prezentat de delegaţia Argentinei. Reprezentanţii Argentinei S.U.A. şi ai altor cîteva ţări au propus ca proiectul argentinian să fie transmis spre examinare conferinţei pentru revizuirea Cartei, pentru a cărei convocare deşi în prezent eforturi un grup de ţări membre ale O.N.U. Această propunere a fost adoptată cu majoritate de voturi atît în Comitet cît şi în şedinţa plenară. Impotriva lui au votat reprezentanţii a opt ţări, iar patru delegaţii s-au abţinut.

La sfîrşitul şedinţei de dimineaţă, Adunarea Generală a aprobat cu majoritate de voturi raportul Comitetului Politic cu privire la problema coreeană, care cuprinde proiectul de rezoluţie american. Acest proiect cere unificarea Coreei prin organizarea, sub supravegherea O.N.U., a unor aşa numite alegeri „libere" după modelul celor din Coreea de sud, şi însărcinează Comisia O.N.U., pentru unificarea şi refacerea Coreei „să-şi continue eforturile" în vechea direcţie, adică să sprijine în fel şi chip regimul lisînmanist.

O. N. U.

Acelaşi proiect însărcinează secretarul general al O.N.U. să includă din nou problema coreeană în proiectul ordinei de zi a celei de a 12-a sesiuni a Adunării Generale.

Impotriva acestui proiect în cadrul şedinţei plenare au luat cuvîntul reprezentanţii CEHOSLOVACIEI şi UNIUNII SOVIETICE.

A. A. SOBOLEV (U.R.S.S.) a subliniat că Adunarea Generală a adoptat nu odată rezoluţii în problema coreeană, similare celeia pe care S.U.A. au propus-o la actuala sesiune. Trăsătura comună a tuturor acestor rezoluţii, a spus el, este că în ele nu se ţine seama de faptul că în Coreea există două state cu orînduiri sociale diferite şi că restabilirea unităţii naţionale a Coreei este posibilă numai printr-o treptată apropiere între ele. Dimpotrivă, în aceste rezoluţii se propune ca, cu ajutorul Comisiei O.N.U. şi în condiţiile ocupaţiei străine, să se impună întregii Coree regimul lisînmanist care în anii războiului coreean nu a putut fi impus prin forţa armelor.

A. A. Sobolev a amintit că cercurile guvernante din Coreea de sud au respins în repetate rînduri propunerile Republicii Populare Democrate Coreene cu privire la stabilirea de contacte între parlamentele, guvernele, partidele politice, organizaţiile obşteşti, industriale, comerciale şi altele din cele două părţi ale Coreei.

In Comitetul nr. 3 al Adunării Generale

Puterile colonialiste au suferit un eşec

Discutarea proiectelor de pacte asupra drepturilor omului

NEW YORK 12 Corespondentul special al Agerpres transmite: Comitetul nr. 3 (pentru problemele sociale, umanitare şi culturale) continuă în cadrul actualei sesiuni discutarea proiectelor de pacte asupra drepturilor omului, pregătite de Comisia pentru drepturile omului, discutare care a început încă la cea de a IX-a sesiune a Adunării Generale.

In ultimele zile discuţia s-a purtat asupra articolului 9 privitor la asigurarea dreptului la securitate socială. Delegaţia U.R.S.S. a propus o serie de amendamente urmărind corectarea textului iniţial al aceluiaşi articol.

Sprijinind unul din amendamentele sovietice, EDUARD MEZINCESCU în numele delegaţiei Republicii Populare Romîne a subliniat în şedinţa de vineri a Comitetului, că prin această nouă redactare mai cuprinzătoare şi corespunzind unei situaţii de fapt dintr-o serie de ţări, se asigură în acelaşi timp consemnarea în acest document a sensului istoric către care se îndreaptă legislaţia tuturor statelor.

La examinarea articolului asupra drepturilor oamenilor muncii la organizarea de sindicate, delegaţia sovietică a propus ca statele să aibă obligaţia de a asigura exercitarea fără piedici a activităţii sindicatelor.

Reprezentanţii puterilor coloniale au obiectat atît împotriva acestui amendament sovietic, cît şi împotriva celorlalte prevederi progresiste, avînd drept scop asigurarea drepturilor sindicatelor.

Impotriva poziţiei adoptate de reprezentanţii puterilor coloniale, s-au pronunţat reprezentanţii Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei, Bulgariei, Romîniei, Poloniei, Egiptului, Siriei, Uruguayului, Greciei, Indiei, Indoneziei şi ai altor ţări. **In ciuda obiecţiunilor puterilor coloniale, Comitetul a adoptat cu majoritate de voturi propunerea sovietică privind asigurarea activităţii fără piedici a sindicatelor şi a respins amendamentele urmărind excluderea unei serii de prevederi progresiste din proiectul de pact.** Articolul asupra dreptului la muncă, de pildă, a fost adoptat cu 48 de voturi şi 17 abţineri (printre care S.U.A., Anglia, Franţa şi altele). Reprezentanţii S.U.A., Angliei şi ai mai multor altor ţări s-au abţinut şi atunci cînd au fost puse la vot articolele asupra dreptului la condiţii de muncă favorabile şi asupra drepturilor sindicatelor.

Trebuie subliniată în mod deosebit poziţia adoptată de delegaţia S.U.A. la examinarea acestor importante drepturi ale omului. **Reprezentantul S.U.A. a declarat că Statele Unite nu vor semna şi nu vor ratifica pactele pregătite de O.N.U. cu privire la drepturile omului.**

IN CUBA Crunte represiuni împotriva patrioţilor

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit ştirilor care sosesc din Havana, în Cuba se intensifică mişcarea de protest împotriva represiunilor dezlănţuite de către dictatorul Batista.

După cum anunţă corespondentul ziarului „NEW YORK TIMES", principalele partide politice care luptă împotriva regimului lui Batista au înaintat o petiţie la Tribunalul Suprem în care condamnă „dispariţia misterioasă" a unor persoane în diferite provincii ale ţării. In petiţie se arată că pe străzi şi şosele au fost găsite cadavrele cîtorva tineri seceraţi de gloanţe. Mulţi patrioţi din Cuba au fost răniţi sau au dispărut. Aceste asasinate sînt comise de reacţionari care şi-au dat frîu liber după răscoala în provincia Oriente la începutul lunii decembrie.

Ziarul „DIARO DE NUEVA-YORK, care apare la New York în limba spaniolă, a anunţat că 500 de femei din Cuba, ale căror rude au fost omorîte de autorităţi, au organizat în oraşul Santiago o demonstraţie de protest împotriva represiunilor sîngeroase.

Partidele politice din R. P. Polonă se pronunţă pentru unitatea forţelor democraţiei socialiste

VARŞOVIA 12 Corespondentul Agerpres transmite: Ziarele poloneze din 12 ianuarie publică hotărîrea Comisiei de conciliere a partidelor politice în legătură cu apropiatele alegeri pentru Seim. Hotărîrea este semnată de tov. W. Gomulka, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, S. Ignar, preşedintele Comitetului principal al Partidului ţărănesc unit, şi S. Kulczynski, preşedintele C.C. al Partidului Democrat. Partidele politice declară în unanimitate că dată fiind intensificarea activităţii forţelor duşmănoase puterii populare şi intereselor ţării, este mai necesară ca oricînd unitatea forţelor democraţiei socialiste, a tuturor forţelor patriotice ale poporului.

IN CITEVA RINDURI

● **La 12 ianuarie pe bordul avionului „TU-104" a sosit la Taşkent N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. şi K.E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. K.E. Voroşilov şi-a continuat călătoria spre Alma Ata. (TASS)**

● **La 11 ianuarie, W. Pieck, preşedintele Republicii Democrate Germane a primit delegaţia guvernamentală a R. D. Germane, care s-a înapoiat de la Moscova (TASS).**

● *După cum anunţă Robert Allen, corespondentul de la Washington al ziarului „NEW YORK POST", regele Saud al Arabiei Saudite, a fost invitat în S.U.A. în scopul încercării de a-l convinge să semneze un pact „de asistenţă mutuală" şi de a prelungi pe încă zece ani, arendarea de către S.U.A. a bazei aeriene de la Dahran. (Agerpres).*

● **Pentru marile succese obţinute în dezvoltarea agriculturii, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat cu Ordinul Lenin republicile sovietice Kirghiză şi Turcmenă (T.A.S.S.)**

● In Java de vest s-au predat autorităţilor indoneziene 927 rebeli din organizaţia subversivă „Dar-ul Islam". (Antara).

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.* 11: Coppelia; 19,30: Rusalka; *Naţional „I. L. Caragiale"* (sala Comedia) 10: Steaua fără nume; 15: Doamna nevăzută; 19,30: O chestiune personală; *Naţional „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 10: Omul cu mîrţoaga; 15 şi 19,30: Gaiţele; *Municipal* (sala Matei Millo) 15: Cîinele grădinarului; 19,30: Trei generaţii; *Municipal* (sala Ion Creangă) 11: Cocoşelul neascultător; *Armatei* (sala din 13 Septembrie) 10: Avarul; 19,30: Cei trei muşchetari; *Armatei* (sala Magheru) 10: Dragoste tîrzie; 19,30: Mama şi copiii ei; *Tineretului* 10: Mult zgomot pentru nimic; 15: Preludiu; 19,30: Romanticii; *Muncitoresc C.F.R.* (Giuleşti) 10: Intr-un ceas bun; 16: Jocul dragostei şi al întîmplării; 19,30: Puiul; *Nottara* 10: Nota zero la purtare; 15: Nora; 20: Mătrăguna; *Opereta* 10,30: Pluiaşul de pe Bistriţa; 19,30: Acuilina; *Evreiesc de Stat* 20: Familia Kovaci; *Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase"* (sala Savoy) 16 şi 20: Un băiat iubeşte o fată; *Ţăndărică* (sala Academici) 18: Povestea porcului; *Ţăndărică* sala Orlea 11 şi 16: Lanţul minciunilor şi Căsuţa iepuraşului; *O.S.T.A.* (sala Dalles) 17: Muzica e viaţa mea; 20,45: Imi place să cînt; *Circul de Stat* 16 şi 20,30: O seară la circ.

CINEMATOGRAFE: *Republica, Elena Pavel*, *Infrăţirea între popoare, Al. Popov*: Indrăgostiţii; *Magheru, I. C. Frimu, Mioriţa*: Cînd vine furtuna; *V. Alecsandri, Bucureşti, Gh. Doja, Al. Sahia, 1 Mai*: Moartea unui ciclist; *Maxim Gorki, Munca, Unirea*: Drumuri şi destine; *Timpuri Noi*: Mărul cu merele de aur, Visul micuţei Mei, Fluieraşul fermecat; *Cultural, Central, Doina, G. Coşbuc*: Artistă cu orice preţ; *Lumina, Vasile Roaită*: Tata, mama, nevasta şi... eu; *Tineretului*: Soarta toboşarului; *Griviţa*: Cadrilul; *C. David*: Aida; *T. Vladimirescu, Aria*: Primele bucurii; *Moşilor*: Prietene de noapte; *23 August*: Marile manevre; *Donca Simo*: Ganga; *Victoria, Ilie Pintilie*: Dreptul de a te naşte, completare: Locul Roşu; *Popular*: Asasinatul din strada Dante; *M. Eminescu*: filmul Vagabondul (seria II-a); *Volga, N. Bălcescu*: Corabia viselor; *8 Mai*: Muzică cu bucluc; *Libertăţii*: „Hoţi" de copii; *Olga Bancic*: Muntele bătut de vînt; *Aurel Vlaicu*: Iartă-mă.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunţă pentru zilele de 14, 15 şi 16 ianuarie următorul timp probabil:

In Bucureşti: Vremea în general umedă, cu cer schimbător. Temporar lapoviţă şi ninsoare. Vîntul în uşoară intensificare. Temperatura la început staţionară, apoi în uşoară scădere.

In ţară: Vreme în general umedă cu cer schimbător şi cu precipitaţii temporare sub formă de lapoviţă şi ninsoare mai abundente în jumătatea de nord a ţării. Vîntul în uşoară intensificare din vest şi nord-vest. Temperatura în general staţionară. Minimele vor oscila între minus 15 grade şi minus 3 grade iar maximele între minus 3 grade şi plus 5 grade.

Local, ceaţă dimineaţa.

Redacţia, Piaţa Scînteii Tel. 7.60.10. Administraţia 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"